

Tempora Nostra

25e Jaargang, nummer 2. September 2013

Voorwoord	1
Thuis op Beekvliet	2
Beekvliet bij de tijd	4
Herinneringen aan bisschop Jan Bluysen	9
Ter herinnering aan twee prominente Beekvlieters	11
Strand en files, palmbomen en heroïne	13
Beekvliet 200 jaar	15
Huidig Beekvliet in de pers	18
Oud-Beekvlieters in het nieuws	22
Mijn leven na Beekvliet	25
Hoe is het toch met...Sineke Polman?	28
Het Beekvlietorgel opnieuw bespeeld	32
Beekvliet had klasse(n)	35
25 Jaar Nunc Meminisse Iuvat	36
Nieuw bestuurslid NMI	41
Verslag jaarvergadering	44
Personalia	45
Colofon	48
Antwoordcoupon	49

Voorwoord september 2013

Geachte leden van Nunc Meminisse Iuvat en lezers van Tempora Nostra,

Peter van Overbruggen,
redactievoorzitter TN

Ongelooflijk hoe lang een mens met school verbonden kan blijven. Eerlijk gezegd: je komt er nooit van af, ook al zou je dat willen. Iedereen heeft er immers lijflije ervaring mee en er vaak een zeer uitgesproken mening over. We blijven ook heel ons leven leren, in of buiten de schoolbanken, tijdens en na ons arbeidzame leven. Zelf ben ik intussen al weer vijf jaar weg van de school waaraan ik ruim 35 jaar werkzaam was. Nooit zal die van mijn 'harde schijf' verdwijnen. Hoe is het dan met Beekvliet, waar ik meer dan een halve eeuw geleden begon? Eigenlijk niet anders. Flarden van herinneringen komen voorbij. Soms, als ik 's morgens de Volkskrant opensla, besef ik bijvoorbeeld ineens dat we destijds op het internaat diezelfde krant hadden, tot 1965 nog getooid met de ondertitel Dagblad voor Katholiek Nederland.

We kregen in de eerste klas slechts geselecteerde, uitgeknipte berichten te lezen, die door de surveillant op het prikbord werden bevestigd. Ik herinner me niet eens of we dat toen als censuur ervaren hebben. Die merkten we later wél bij de samenstelling van de drie (!) schoolbladen: Kleine Courier, Rostra en Carillon. Ik weet dat we als redacteurs de hinderlijke kopijcontrole soms wel eens listig wisten te omzeilen. En dan publiceerden we in woord of beeld een karikatuur van een docent, met hooguit heibel achteraf....

We zijn de censuur allang voorbij... Minstens drie maal per jaar steken we als redactieleden de koppen bijeen voor een hersenhoos over de kopij en passeert Beekvliet in al zijn aspecten. Stof genoeg voor een nieuwe uitgave van Tempora Nostra, waaruit ik één feestelijk feit wil aanstippen: Nunc Meminisse Iuvat bestaat 25 jaar. Beekvliets wandelend geheugen, Kees Quinten, herinnert ons aan de belangrijkste wapenfeiten uit die geschiedenis. Aan de toekomst van dat NMI-verleden is onlangs een nieuw bestuurslid toegevoegd: Dimphy Bolscher-van den Heuvel stelt zich aan u voor. Er is echter niet alleen sprake van aantreden, maar van ook afscheid in veelvoud: u leest een In Memoriam voor drie bekende en gerespecteerde oud-Beekvlieters: Jan van Eijndhoven, Tiny Muskens en Jan Bluysen.

We zijn altijd weer verrast door het enthousiasme waarmee de bijdragen tot stand komen en hoe oud-leerlingen en oud-medewerkers hun betrokkenheid met Beekvliet, vaak na lange tijd, nog etaleren. Dat belooft wat voor het 200-jarig bestaan in 2015. Dan zullen velen genoeglijk kunnen terugblikken op hun verleden en met Tacitus zeggen: *Maior e longinquo reverentia*, van afstand bezien wordt alles mooier. Ook die "oude school".

Peter van Overbruggen (1967)
redactievoorzitter

Thuis op Beekvliet

Carla Faassen

Het schooljaar 2012/2013 is ten einde. Voor mij een jaar waar alles de eerste keer was. De diploma-uitreiking, de revisievergadering, het personeelsuitje, het slotdiner, het seniorendiner, de ouderavonden etc. waren activiteiten die ik dit jaar allemaal voor het eerst heb bijgewoond. Het mooiste was natuurlijk dat ik nu op het toneel mocht staan, om de leerlingen te bedanken voor een betoverend uitgevoerd 'Sprookje, maar dan anders'. Vorig jaar zat ik nog incognito als toeschouwer in de zaal en observeerde ik de sfeer, omdat ik van plan was om te solliciteren op de vacature van rector.

Terugkijkend kan ik zeggen dat het een goed jaar is geweest. In mijn gesprek met Eugene Bernard (*voorzitter van de raad van bestuur van Ons Middelbaar Onderwijs (OMO), red.*) vroeg hij of het aan mijn verwachtingen voldeed. Ik heb geantwoord: "Meer dan dat". Ik heb het gevoel dat ik samen met de collega's een echte bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van de kinderen in een belangrijke periode in hun leven. Ik geniet ervan dat ik nu weer meer contact heb met leerlingen dan in mijn vorige baan. Ook het contact met de ouders vind ik zeer waardevol en samen met de ouderraad gaan we nu de ouderavonden gezamenlijk invullen. Dat vind ik geweldig. Zo kunnen we veel meer ouders bereiken dan op separate thema-avonden.

Wat mij het meest opgevallen is, is toch wel de betrokkenheid. De betrokkenheid van de medewerkers bij de leerlingen. Dat is ook een van de redenen waarom we op 4 februari 2013 excellente school zijn geworden. In het rapport staat het als volgt: *'De school behaalt resultaten die over het algemeen boven het landelijk gemiddelde liggen. De leerlingenpopulatie van Gymnasium Beekvliet bestaat uit een combinatie van goed lerende leerlingen en leerlingen die zorg nodig hebben. De zorg voor leerlingen, het enthousiasme in alle geledingen over het schoolklimaat, de plaats in de regio zijn indrukwekkend. De leerlingen worden veel kansen geboden. Er is een goed evenwicht tussen de veiligheid op school en de uitdaging ver buiten de school. De inrichting van het leerproces kenmerkt zich door een duidelijk verband tussen onderwijsleerproces en resultaten. De school is kleinschalig georganiseerd; de docenten zijn zeer betrokken. Het is opvallend dat de mentor thuis op bezoek komt. Een groot goed is het vertrouwen dat docenten aan leerlingen geven. De school heeft een aanpak van sturing op resultaten, waarin alle leerlingen meegenomen worden.'* Jullie als oud-Beekvlieters herkennen dat natuurlijk.

Rector Carla Faassen samen met enkele leerlingen uit klas 5 bij het bordje dat de samenwerking met Het Noordbrabants Museum aangeeft.

In de komende jaren willen we ons ook steeds meer gaan profileren met kunst en cultuur. We doen al veel op dit gebied, maar laten het niet altijd zien. Niet voor niets zijn we per 29 oktober 2012 partner geworden van Het Noordbrabants Museum, zodat we leerlingen op een structurele manier kennis laten maken met de kunst, de cultuur en het erfgoed van Noord-Brabant. *Natura incipit, ars dirigit, usus perficit – de natuur begint, de kunst wijst de richting, de ervaring volmaakt.* Kunst en cultuur zijn bij uitstek geschikt om leerlingen bewust te maken van het bestaan. Kunst stelt vragen en zet aan tot reflectie.

Ja, ik voel me thuis op Beekvliet en heb al weer zin in het volgend schooljaar om samen met alle leerlingen, collega's en niet te vergeten de reünistenvereniging aan de slag te gaan. Op naar Beekvliet 200.

*Carla Faassen,
rector Gymnasium Beekvliet*

Examenresultaten 2013

Het was een grote lichterding die dit jaar eindexamen deed: maar liefst 124 leerlingen. Van hen slaagden er 104 in het eerste en 5 in het tweede tijdvak, dus in totaal 109. Dat betekent dat het slagingspercentage al voor het derde jaar op rij 88 is, bijzonder constant. Van deze leerlingen slaagden er negen met een 8,0 of hoger gemiddeld over al hun vakken. Dat er op Beekvliet geen zesjescultuur heerst, zou je kunnen afleiden uit het feit dat er op alle eindlijsten samen weliswaar 281 zessen genoteerd werden, maar ook 421 zevens en 196 achten. Gemiddeld 6,89, dus laten we spreken van een zeventjescultuur, dat klinkt al een stuk beter...

Bij de diploma-uitreiking werd voor de tweede maal de NMI-prijs uitgereikt door NMI-voorzitter Martijn van Hulst: 200 euro en een mooie oorkonde, ontworpen door oud-leerling en oud-tekendocent Jan Lurinks. Het bestuur van NMI had uit de drie nominaties (ingestuurd door de mentoren en afdelingsleider van klas 6) de keuze gemaakt voor Hugo van der Heijden. Naar de mening van de 'jury' is Hugo een 'reünist die iedereen zich over 10 jaar ook nog kan herinneren' vanwege zijn vele verdiensten voor de school, met name op het gebied van de techniek bij alle mogelijke evenementen: muziekkavonden, toneel, feesten, noem maar op. Daar komt nog bij dat hij in klas 6 zijn Beekvliet-programma uitstekend wist te combineren met de baan van penningmeester van het LAKS, het actiecomité voor scholieren, en daarvoor vaak van school weg was omdat bijvoorbeeld de minister van onderwijs met hem wilde praten. Ook bij Omroep Brabant was hij meer dan eens te bewonderen. Een politieke technicus of een exact denkende beleidsmaker in de dop? In elk geval een uitstekende winnaar van de NMI-prijs!

Edukans-actiedag

Als elk jaar was het laatste trimester goed gevuld. Niet alleen met de laatste lessen van het schooljaar, maar vooral ook met veel buitenschoolse activiteiten. Dat begon op vrijdag 19 april al met de Edukans-actiedag. Nadat Marente Lokin (klas 5), die namens Beekvliet naar Malawi is geweest, alle klassen had geïnformeerd over de schoolprojecten in Malawi waarvoor geld ingezameld zou gaan worden, mochten alle leerlingen hun bijeengezochte sponsors op 19 april laten zien waartoe ze in staat waren. Elke klas had een eigen actie mogen bedenken en dus gebeurde er heel veel op die vrijdag, in en om Sint-Michielsgestel. Een klas voetbalde met een zelfgemaakte 'Afrikaanse' bal, een aantal klassen sjouwde zo veel mogelijk water van de Dommel naar de Beekvliet-vijver, een brugklas verwijderde al het zwerfafval uit de hele wijk rondom de school. Twee klassen doorkruisten het hele dorp om een aanvankelijk klein en waardeloos voorwerp in vele stappen te ruilen tot iets steeds groter wat vervolgens verkocht kon worden. Er werd zelfgebakken cake verkocht en er liep een grote groep leerlingen

in estafettevorm zes maal in een grote ronde rond de school en de wijk. En er verscheen een koe op het sportveld: vol spanning wachtten al degenen die een lootje hadden gekocht of zij haar behoefte op de juiste plaats zou doen. Dat viel tegen: van spanning had de koe net voor zij het veld op werd gestuurd al in de veewagen haar koeienvlaai neergelegd, zodat er geen winnaar op het veld kon worden aangewezen. Al met al was het een zeer actieve, solidaire en inspirerende dag. De eindopbrengst van alle acties bleek bij de jaarafsluiting dan ook veel hoger dan vooraf gehoopt: er gaat 13.083 euro naar Edukans!

Klassieke Laatste SchoolDag

Nog geen week later meenden de leerlingen van klas 6 – als elk jaar – een dag het ‘bewind’ over de school te mogen voeren op hun Laatste SchoolDag (LSD). Ditmaal was er, tot verrassing van met name de sectie klassieke talen, gekozen voor een klassiek thema: Romeinse uitdossingen en Griekse beelden verschenen – naast de jaarlijkse hoeveelheid waterpistolen – op het terrein. Op het parkeerterrein stond een metershoog houten Paard van Troje het geheel te overzien. Sterker nog: toen de eindexamens drie weken later voorbij waren, stond het Paard er nog!

Het klassieke Paard van Troje

‘Sprookje, maar dan anders’

Eind mei was het jaarlijkse schooltoneel weer aan de beurt. Drie avonden op rij konden de bezoekers van D’n Durpsherd in Berlicum genieten van een prachtig staaltje toneel door leerlingen van klas 2 tot en met 5. Dit jaar geen klassiek stuk, maar een ‘alternatief sprookje’ waarin gelijktijdig hoofdpersoon Assepoester (Nina Ijdens, klas 5), haar (erg mannelijk ogende) Stiefmoeder Irma Zonderboezem (Floris Blok, klas 5), de voortdurende twijfelende Roodkapje, de niet-zo-boze-Wolf, Moeder Geit-met-haar-hockeystick en vele, vele anderen acte de présence gaven. Regisseuse Sofie van der Vleuten had er weer iets bijzonders van gemaakt. Opmerkelijk was het feit dat na de pauze de stoelen in de zaal allemaal een andere plaats hadden gekregen om het bal van Assepoester goed zichtbaar te kunnen maken.

Goede prestaties bij wedstrijden

Het werd ook een trimester met een aantal uitzonderlijke prestaties van Beekvliet-leerlingen bij diverse (voornamelijk exacte) wedstrijden. Van drie van deze prestaties kunnen we zelfs zeggen dat er nog nooit eerder door een Beekvlieter zo goed gescoord is. Björn Johannesson (klas 2C) werd derde van Nederland van duizenden tweedeklassers die deelnamen aan de jaarlijkse Wiskunde-Kangoeroewedstrijd. Lucas Peters (klas 6C) behaalde de zesde plaats in de nationale finale van de natuurkundeolympiade (van ruim 3500 deelnemers) – hij miste op een haar na een plaats in het Nederlands team (van vijf personen) voor de internationale wedstrijd in Denemarken.

‘Geert Schulpfen, in oranje polo, klaar om Nederland te vertegenwoordigen bij de internationale IJSO in India’

En als klap op de vuurpijl behaalden Max Michiels en Geert Schulpen (beiden 3C) op 21 juni, net voor het einde van het schooljaar, een zeer bijzonder resultaat bij de nationale finale van de IJSO (Junior Science Olympiade in biologie, natuur- en scheikunde, voor klas 3): Max werd achtste van Nederland en Geert bleek zelfs de op een na beste van het land. Hij mag dan ook aankomende december Nederland gaan vertegenwoordigen bij de internationale IJSO in Pune, India!

Ook op kunstzinnig vlak werd er gewonnen: Emma du Chatinier, Lenneke Geerts, Fleur van Grinsven en Tessa van Tienhoven uit 3B werden met hun ontwerp 'Het fietshuis' winnaar van de ontwerpwedstrijd voor een 'mobiele fietsenstalling', georganiseerd door het Bosch Architectuur Instituut. Zij hebben de omgeving van Den Bosch inmiddels van boven bekeken, want ze wonnen (onder andere) een ballonvaart.

Verbouwingen

Intussen was er ook nog nieuws op het verbouwingsfront. Het basketbalveld werd in het voorjaar voorzien van nieuw asfalt. Een speciale toplaag zorgt ervoor dat er weer veilig en fanatiek gebasketbald zal kunnen worden. Het geheel ziet er erg fraai uit, zie foto. Minder fraai oogde het vlak voor de vakantie bij de ingang van de school: daar was namelijk een begin gemaakt met de verbouwing van de kleedkamers bij de gymzalen en dat betekende in eerste instantie vooral (intern) sloopwerk. In de zomervakantie wordt hier hard aan verder gewerkt, zodat de leerlingen na de vakantie zich in een gloednieuwe omgeving kunnen omkleden voor hun gymlessen. Wat minder zichtbaar, maar zeker zo belangrijk,

Het basketbalveld met het nieuwe asfalt

is de ICT-verbouwing die gaande is: als alles goed gaat, zal eind 2013 de school zijn aangesloten op het glasvezelnetwerk en zal iedereen gebruik kunnen maken van een gloednieuw WIFI-netwerk.

Einde van het schooljaar

En zo kwam het einde van het schooljaar 2012-2013 in zicht. Gelukkig was er voor alle onderbouwers nog een excursie: klas 1 ging als vanouds naar Xanten, klas 2 inmiddels ook al bijna traditioneel naar Aken en klas 3, helemaal nieuw, naar Luxemburg voor het op zich zeer bekende wandelkamp, dat echter met ingang van dit schooljaar van begin klas 4 naar eind klas 3 was geplaatst om de internationale activiteiten wat beter over de leerjaren te spreiden. Klas 4 en 5 moesten het op de excursiedag met schoolexamens en proefwerken doen; verschil moet er wezen... En de personeelsleden? Die testten, evenals vorig jaar – dus inmiddels ook traditioneel te noemen – zeer fanatiek hun kennis in de door de collega's Van Aarle en Gijsbers vervaardigde 'pubquiz'. 'At the end of the day' bleek het eindresultaat van leerlingen en docenten in schooljaar 2012-2013 exact hetzelfde: 93,3% van de leerlingen ging over naar de volgende klas, 93,3% van de pubquizvragen werd door (minimaal een van) de docententeams goed beantwoord. In harmonie konden we de vakantie in!

Patrick van Aarle (1993)

Herinneringen aan bisschop Jan Bluysen

Begin augustus ontving ik op ons vakantieverblijf een sms-berichtje, dat bisschop Bluysen was overleden. Een paar weken daarvoor had ik nog contact met hem gezocht op zijn vertrouwde adres van de Bossche Mariënburg. De bisschop was echter net in het ziekenhuis opgenomen na een val, maar zou naar verwachting weer snel naar huis kunnen. Maar helaas zou een afspraak met hem er niet meer van komen. We wisten dat zijn gezondheid broos was, maar werden toch verrast, dat de geliefde emeritus-bisschop ons plotseling was overleden. De Bossche predikant ds. Nico van den Akker sprak bij Bluysens afscheid in de Sint-Jan in 1984 de woorden: 'Vriend, Broeder, Bisschop Jan - wees Gode bevolen en blijf nog lang bij ons.' Bluysen heeft wat dat betreft ruimschoots aan zijn wens voldaan.

Mgr. Jan Bluysen

Bluysen als inspirator

De betekenis van deze aimabele bisschop – meer inspirator dan bestuurder - is voor ons bisdom en de Nederlandse kerkprovincie groot geweest, maar vooral voor velen die hem van meer nabij hebben gekend. Een 'In Memoriam' voor Jan Bluysen in *Tempora Nostra* hoeft geen herhaling te worden van wat over hem na zijn overlijden breeduit in de pers is verschenen over zijn levensloop. In ons reünistenblad is meermalen en bij verschillende gelegenheden uitvoerig aandacht geschonken aan zijn persoon en zijn gedachtegoed. Zo had de redactie in 1997 een uitvoerig interview met Jan Bluysen, waarbij geen enkel onderwerp werd geschuwd. Hij sprak vrijuit over onder meer de mogelijkheid van gehuwde priesters en de nadelen van de priesteropleiding in het geïsoleerde verband van een seminarie. Het gesprek vond plaats op het moment dat, na het terugtreden van Mgr. Ter Schure, de benoeming van een nieuwe bisschop vol spanning werd afgewacht. Nu, 16 jaar later, stellen we vast dat de vergezichten van toen zijn verduisterd. En velen van onze generatie denken met weemoed terug aan het tijdperk Bluysen, waarin pastorale bemoediging en open dialoog nog richtsnoeren waren voor een bisschop.

Bij zijn 60-jarig priesterfeest hebben Jan Lurinks, Tjeu van Ras en ondergetekende met Bluysen nog eens teruggeblikt op Beekvliet en de periode die daarna kwam. Op dat moment waren de pijnlijke affaires rond het misbruik aan de orde. Het was tekenend voor de integere Bluysen dat hij het om die reden in 2011 niet opportuun achtte om zijn 50-jarig jubileum als bisschop te vieren, uit respect voor de slachtoffers.

Bisschop Bluysen kijkt een fotoboek in samen met Peter van Overbruggen.

Oud-Beekvlieter over Bluysen

Een oud-Beekvlieter en geestverwant van Bluysen, pastor Cees Remmers uit Hilvarenbeek, typeerde de overleden bisschop in de Volkskrant (9-8-2013) als een zachtmoedige mens die wist wat hij wilde: de kerk van gewijde voorgangers teruggeven aan de toegewijde gelovigen. Volgens Remmers moedigde Bluysen hen aan om de kerk toe te vertrouwen aan de gelovigen. “Ziekenbezoek, voorbereidingen op het kerkelijk huwelijk, voorgaan in de dienst. Priesters die gewijd waren in de jaren zestig, de jaren van de omwenteling, heeft hij op de been gehouden. Hij zocht met ons naar antwoorden op vragen die de mensen hadden. Rome gaf antwoorden op vragen die we niet hadden. Als hij in Rome zijn kant van het Nederlandse verhaal

wilde vertellen, werd hij niet eens ontvangen, en dat heeft hem pijn gedaan. Hij heeft geleden onder de kerk van het Vaticaan.” Aldus Cees Remmers. In datzelfde artikel in de Volkskrant lees ik dat Bluysen vaak gedichten aanhaalde in zijn preken, zoals van zijn lievelingsdichter Rutger Kopland, die ooit schreef: *Wie iets vindt, heeft slecht gezocht*. Het tekent Bluysen ten voeten uit: “We moeten niet zoveel vinden, we moeten beter zoeken.”

Opgenomen in de donkere stilte

Bij ons laatste bezoek aan Bluysen in 2011 kregen we een fraai uitgegeven boekwerkje van hem cadeau. In dat pareltje “*De donkere Stilte van God*” keerde de spiritueel ingestelde Bluysen weer terug naar zijn geliefde thema van de mystiek. In die ‘donkere stilte’ is hij voorgoed opgenomen. En wij zijn een bijzonder mens armer geworden.

Peter van Overbruggen (1967)

'Ter herinnering' aan twee prominente oud-Beekvlieters

Tiny Muskens

In de afgelopen periode hebben nog twee bekende oud-Beekvlieters het tijdelijke met het eeuwige verwisseld: Tiny Muskens, oud-bisschop van Breda en Jan van Eijndhoven, oud-directeur van het voormalige doveninstituut in Sint-Michielsgestel.

Tiny Muskens

De op 17 april 2013 overleden Muskens had een bijzondere band met Beekvliet. Mijn eerste ontmoeting met Tiny Muskens vond plaats in 1993 in Rome in “zijn” kerk der Friezen, die door zijn toedoen als rector van het Nederlands College in Rome in ere was hersteld en in gebruikgenomen. Na afloop van de Mis werd door Ad Langebent Muskens’ fraaie boek over deze vlakbij het St. Pietersplein

gelegen kerk te koop aangeboden. Ik koester nog steeds het exemplaar, waarin hij toen voor mij als zijn (veel latere) schoolgenoot een opdracht schreef.

Niet lang na zijn aantreden in 1994 als bisschop van Breda hadden Tjeu van Ras en ik voor Tempora Nostra een gesprek met hem in zijn paleis. Hij wees ons toen met trots op de Beekvliet-hockeystick die in de hoek van de kamer stond en vermeldde daarbij dat deze onafscheidelijk mee de wereld was overgegaan naar zijn standplaatsen, waaronder Indonesië. Tijdens zijn studietijd op Beekvliet was het eerste hockeyveld aangelegd, wat het begin werd van zijn fanatisme voor die sport.

Tien jaar later verscheen het biografische boek “Wees niet bang”, waarin veel van zijn ervaringen op Beekvliet zijn verwerkt. Muskens spreekt over een pittig dagritme met gelukkig allerlei afleidingen, zoals toneel, muziek en sport. Vooral dat laatste werd – met uitzondering van de “moreel riskante activiteit van het zwemmen”- aangemoedigd. Een van de nu nog levende docenten, die aan Muskens les gaf, is Norbert Smulders. Bij hem scoorde hij bij een examen over Vondel een tien, waarmee hij zich naar eigen zeggen voorgoed bevrijdde van het imago “van sportieve jongen die niet zo goed leren kon”. In het genoemde boek kijkt Muskens met waardering en respect terug op die schoolperiode en de leraren van Beekvliet, die “deuren openen”.

Frank van Helmond, een klasgenoot van Muskens uit zijn Beekvliettijd, schreef in het Eindhovens Dagblad een magistrale necrologie naar aanleiding van zijn overlijden. Van Helmond noemt Muskens in diens eigen woorden “niet conservatief, maar traditioneel”. Hij was, trouw aan zijn lijfspreuk, niet bang van de wereld van nu of van andere godsdiensten. Hem was de traditie te dierbaar om die over te laten aan aartsconservatieven, aldus Frank van Helmond. Beekvliet

zal Tiny Muskens, die ook bij diverse schoolreünies aanwezig was, met warme gevoelens en groot respect blijven gedenken.

Jan van Eijndhoven

Op 21 april 2013 overleed de laatste priester-directeur van het bekende “Instituut voor Doven”, dat tegenwoordig onder de Koninklijke Kentalis valt. De voorbouw van deze instelling oogt zoals de oude, uit dezelfde tijd stammende seminariebouw van Beekvliet, maar is grootser en monumentaler. Jan van Eijndhoven schreef tijdens de laatste drie jaar van zijn leven een autobiografie onder de titel “Dossier van een emeritus”. Uiteraard neemt zijn werkzame leven in dienst van de doven daarin een grote plaats in. Zijn grote inzet bleef niet beperkt tot de Gestelse instelling, maar hij reisde de hele wereld af om soortgelijke opleidingen op te richten of de buitenlandse kinderen naar “zijn” instituut te halen. De oud-Beekvlieters zullen zijn broer Toon, jarenlang prefect op het seminarie - beter gekend hebben. Maar Jan heeft na Beekvliet een grotere wereld ontdekt onder het motto “doventaal kent geen grenzen”. Zeer velen zijn hem daarvoor dankbaar tot op de dag van vandaag.

Peter van Overbruggen (1967)

Strand en files, palmbomen en heroïne

Ancella Voets doet verslag uit Afrika

Strand en files, palmbomen en heroïne...vast het eerste waar je aan denkt als je 'Afrika' hoort. En toch zijn dit zomaar een paar dingen die voor Ancella Voets heel normaal zijn in Tanzania. Zij woont en werkt sinds november 2011 in Dar es Salaam, de grootste stad van het land, met zo'n 4,5 miljoen inwoners (ongeveer 1500 per km²). Het is voor haar een enorme ervaring om deel uit te maken van een prachtig programma dat zij daar ontwikkelen, namelijk de introductie van 'harm reduction' in Sub Sahara Afrika.

Laat me een paar jaar teruggaan om het uit te leggen. Toen ik in 2002 aan de Universiteit van Utrecht afstudeerde in Culturele Antropologie dacht ik dat mijn toekomst lag in het werken met vluchtelingen of andere migranten, bij voorkeur in Afrika. Ik had een half jaar onderzoek gedaan onder verdreven Mauritaniers in Senegal en had daar mijn hart verloren. Maar, niet erg avontuurlijk aangelegd, zag ik het vinden van een baan in West-Afrika als enige optie om terug te keren. Dat viel niet mee en een jaar later kwam ik via via terecht bij Mainline, een NGO in Amsterdam, die zich inzet voor de gezondheid en kwaliteit van leven van druggebruikers. Niet helemaal hetzelfde... Onder het mom 'er moet geld verdiend worden' ben ik daar maar aan het werk gegaan, om er vervolgens acht jaar te blijven. Ik heb er veel geleerd over drugs en druggebruik en nog veel meer over druggerelateerde gezondheidsproblemen, stigma en wetgeving die gevaarlijker is dan alle drugs in de wereld. Begonnen als veldwerker in Nederland, mocht ik al snel Oost-Europa gaan verkennen, helemaal niet mijn favoriete werelddeel! Maar ik kwam erachter dat ook daar geweldige mensen wonen, dat er prachtige plekken zijn en bovenal dat er veel werk is op het gebied van HIV-preventie onder druggebruikers. Want dat is wat *harm reduction* in feite is. Het gaat om het beperken van gezondheidsschade bij

Ancella Voets

druggebruik in het algemeen, maar het is de wereldwijde HIV-epidemie die *harm reduction* heeft gevormd.

Afrika bleef trekken

Intussen mag ik mezelf een expert noemen in dit veld, maar al die jaren dat ik tussen Nederland, Rusland, Oekraïne, Georgië, Servië en Moldavië reisde, bleef ik met een schuin oog naar Afrika kijken en naar mogelijkheden om daar een baan te vinden. Zonder ook maar het minste resultaat. Totdat ik een vacature zag waar zo ongeveer mijn naam boven stond; coördinator voor een *harm reduction* programma in Tanzania. Fluitend doorliep ik de sollicitatieprocedure en eindelijk had ik dan mijn baan in Afrika! Ver verwijderd van Senegal, maar dat mag de pret geenszins drukken. Het is geweldig om hier te zijn, om mezelf drie slagen in de rondte te werken en om te zien hoe ons programma steeds groter en beter wordt.

Bevlogen team voor uitgekotste drugsgebruikers

We hebben een super team opgebouwd van zo'n 30 betaalde krachten en ongeveer 20 vrijwilligers, die net als ik nooit gedroomd hadden van een dergelijke baan, maar die met heel hun wezen gemotiveerd zijn om 'onze' drugsgebruikers te helpen hun leven weer op de rails te krijgen. Drugsgebruikers die, meer nog dan in Nederland, worden uitgekotst door de samenleving, verstoten door hun familie, opgejaagd door de politie en geweigerd bij de meeste gezondheidsinstellingen. Maar in tegenstelling tot bijvoorbeeld Rusland is hier in Tanzania alles mogelijk; als we mensen uitleggen wat we doen en waarom we het doen, zijn ze na de eerste twijfel ('Bevorderen jullie zo niet het druggebruik?') allemaal positief over ons werk, van het familielid tot de politie agent en van de arts tot de politicus.

Harm reduction als olievlek

En zo hebben we nu elke dag een kleine honderd drugsgebruikers over de vloer en trainen we wekelijks mensen in *harm reduction*; gezondheidswerkers, politieagenten, personeel van andere NGO's, religieuze leiders en overheidsambtenaren. We hopen over een paar jaar het programma te kunnen overdragen aan de gemeente en plaatselijke NGO's en de tekenen zijn positief; afgelopen september heeft de eerste Tanzaniaanse organisatie een inloopcentrum geopend, compleet met spuitomruil, en de gemeente heeft plannen om dit jaar een dergelijk centrum te starten. De grootste uitdaging is nu om samen met de lokale overheid ons voorbeeld bij de nationale overheid te promoten.

Een beetje tijd voor privé en ontspanning

En privé? Tja, Tanzania is een prachtig land, maar daar heb ik nog veel te weinig van gezien. Vrienden maken in een vreemd land valt niet echt mee en ik mis mijn partner, die in Nederland is achtergebleven. Maar ik geniet met volle teugen van mijn avontuur, vooral op de avonden dat ik in een koel briesje en met een lekker drankje uitkijk over de oceaan...

Ancella Voets (1993)

Beekvliet gaat 200-jarig bestaan groots vieren

Hoewel de echte reünie in verband met het 200-jarig bestaan van gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel pas in het najaar van 2015 plaatsvindt, heerste er op zaterdag 15 juni in de aula van de school al een reüniesfeertje. Tientallen oud-leerlingen, leerkrachten en oud-leerkrachten hadden gehoor gegeven aan de uitnodiging van de reünistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat (NMI). Meteen bij de binnenkomst ontstonden er al levendige gesprekken, terwijl een enkeling nog even de kat uit de boom keek. Allen waren gekomen om de kick-off bij te wonen van de organisatie van de feestelijkheden over twee jaar. Behalve de reünistenvereniging zal ook de school het 200-jarig jubileum niet ongemerkt voorbij laten gaan. Deze middag stond in het teken van de plannen van de NMI.

Bijzonder

In zijn openingswoord maakte voorzitter Martijn van Hulst duidelijk dat die plannen veel verder gaan dan de gebruikelijke vijfjaarlijkse reünie. Rector Carla Faassen is blij met de initiatieven en vindt het logisch en belangrijk dat school en reünisten samen optrekken in de viering van het jubileum. Een bijzonder jubileum. Toen Napoleon in 1815 zijn Waterloo vond, begonnen in huize Veebeek in Berlicum 22 leerlingen aan hun opleiding aan het net opgerichte klein-seminarie. Een paar jaar later verhuisde dit al naar het ruimere landgoed Beekvliet. Daar ging de school, na de opheffing van het seminarie in 1972, verder als zelfstandig gymnasium onder de bestuurlijke vleugels van Ons Middelbaar

SINT-MICHIELSGESTEL

Viering van 200 jaar Gestels gymnasium

Gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel bestaat in 2015 200 jaar. De aftrap van de voorbereiding en viering is op zaterdag 15 juni (14.00 tot 16.30 uur). De reünistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat (NMI) onthult haar plannen en ook van de school zijn er mensen aanwezig, om te laten zien dat het gymnasium en de NMI sa-

men optrekken. De website voor het jubileum wordt officieel ten doop gehouden. Te zien is wat de bedoeling is en hoe de site eruit gaat zien. Daarna is er nog een 'markt' waarop de contactpersonen van de jaarlagen en de vrijwilligers kunnen zien voor welke functies er nog helpende handen nodig zijn.

Onderwijs (OMO). In 1978 betrok gymnasium Beekvliet de nieuwbouw aan de overkant van de straat. Er is dus sprake van een en dezelfde school, die 200 jaar lang niet is gefuseerd of opgedeeld en bijna al die tijd op de zelfde plaats gehuisvest was.

Boek

De ontwikkeling van klein-seminarie tot groot gymnasium wordt vastgelegd in een boek. Maar volgens schrijver Cees ter Stege wordt dat geen droge weergave van historische feiten. In het boek wil hij ongeveer 25 mensen aan het woord laten komen, die op een of andere manier betrokken waren of zijn bij Beekvliet. Die verhalen geven samen een beeld van hoe de mensen Beekvliet hebben ervaren. De langere verhalen zullen afgewisseld worden met veel foto's en korte passages met feiten, gebeurtenissen, waardoor het een kijkboek wordt waarin de lezer heerlijk kan grasduinen.

Website

De vormgeving van het boek wordt verzorgd door Marc Heymans, die ook het ontwerp van de website beekvliet200.nl voor zijn rekening heeft genomen. Tijdens de kick off werd de website ten doop gehouden. Marc Heymans gaf een kort overzicht van de mogelijkheden van de site. Mensen die iets met Beekvliet hebben te maken, kunnen op de site een account aanmaken en verhalen en foto's plaatsen. Zo kan er al voor de viering van het jubileum een community ontstaan, die toeleeft naar de viering van het jubileum in 2015.

Film

Een hoogtepunt tijdens de kick off was het vertonen van de film, die Ellen van Kempen samenstelde uit nieuwe en oude opnames. Die indrukwekkende film is als trailer op de website te zien. Hij benadrukt het belang van het levend houden van de geschiedenis. De periode waarin Beekvliet een gijzelaarskamp was tijdens de Tweede Wereldoorlog komt aan bod, het allereerste begin van het kleinseminarie, de verhuizing naar de nieuwe school en de betekenis van de school voor leerlingen van nu. De trailer wordt regelmatig aangevuld met andere beelden. Voor het jubileum zal Ellen van Kempen nog een langere film over Beekvliet maken, die als aanvulling op het boek dient.

Vrijwilligers

Voor het 200-jarig jubileum zijn veel vrijwilligers nodig, die in verschillende werkgroepen de viering voorbereiden en organiseren. Aan het einde van de kick off kregen de aanwezigen op een markt informatie over alle functies waarvoor de NMI vrijwilligers zoekt. Dat werd ook weer een gezellige gebeurtenis, waarbij veel ideeën werden geopperd. Het enthousiasme was duidelijk gewekt en verschillende mensen hebben zich op deze aangemeld om mee te helpen.

Huidig Beekvliet in de pers

De afgelopen periode is Gymnasium Beekvliet weer regelmatig in het nieuws geweest. Omdat we reünisten graag op de hoogte houden van ontwikkelingen van het huidige Beekvliet, geven we een verkorte impressie van enkele berichten uit de pers.

“ Het staat vast goed op mijn CV”

De zesdejaars leerling Jochem Postmes aan Gymnasium Beekvliet in Sint-Michiëlsgestel versloeg afgelopen zondag vier andere genomineerde leerlingen in de strijd om de beste Engelse vertaling van het muzieknummer Sterrenstof van De Jeugd Van Tegenwoordig. (...) Postmes, die in zijn vrije tijd rapmuziek maakt, weet wel wat voor de jury de doorslag heeft gegeven. “Ik heb mijn vertaling in mijn studiotje thuis opgenomen als rapnummer. Dat maakte veel indruk op de jury. En mijn vertaling was gewoon goed”, zegt de kersverse winnaar. Een van de beloningen was dat de winnaar van de scholierenprijsvraag zijn inzending mocht voordragen aan het aanwezige publiek van Nederland Vertaalt. Postmes: “En dat was spannend. Ik heb weinig podiumervaring en moest optreden voor 500 man. Ik kreeg na de soundcheck de kriebels. Maar het was vooral heel leerzaam.” (...) “Ik wil verder in de muziek. Ik ga volgend jaar naar de Rockacademie in Tilburg. Daar kan je rapmuziek studeren.”

Bron: Brabants Dagblad, 26 maart 2013, door Wim Coenen

Gestel eert kampioenen

(...) De 14-jarige Björn Johannesson, scholier op Gymnasium Beekvliet, werd derde bij de nationale wedstrijd wiskunde. (...)

Bron: Brabants Dagblad, door Dorette de Gier

Startschot voor voorbereidingen festiviteiten 200 jaar Beekvliet

Zaterdag was in Gymnasium Beekvliet de aftrap voor de preparaties rondom het aankomende tweehonderdjarig bestaan van de Gestelse school in 2015. In de kantine werd in bijzijn van de huidige rector Carla Faassen, ex rector Arnold Wintjes, leerkrachten, veel ex-leerlingen en leerlingen feestelijk de B200 website gelanceerd. Ook veel vertegenwoordigers van de reünistenvereniging ‘Nunc Meminisse Luvat’ gaven waren aanwezig.

Omdat het een uniek jubileum betreft, heeft de organisatie besloten om (...) daarbij de hulp in te roepen van veel vrijwilligers en ex-leerlingen. Tot dusverre

hebben negentig vrijwilligers een toezegging gedaan om in talrijke commissies actief te zijn.

Voor het totale jubileum staat een budget van 100.000 euro dat verkregen moet worden uit aankomende sponsoren, donaties of middels acties. Het tweehonderdjarig bestaan zal ook aanleiding zijn voor een jubileumboek waarvoor ex-leerling en journalist Cees ter Stege is aangetrokken. “Een niet geringe opdracht gezien het aantal jaren en het ontstellend grote aantal leerlingen, gebeurtenissen en anekdotes”, aldus Martijn van Hulten voorzitter van de Reünistenvereniging en voorzitter van de feestcommissie. Ook zal er een film worden vervaardigd van allerlei nog beschikbaar materiaal. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 15 juni 2013

Sporttoernooi

De reünistenvereniging is van plan om in het voorjaar van 2014 als ‘pre-reünie’ een sporttoernooi te organiseren voor oud-Beekvlieters. Deelnemers kunnen dan meteen de vernieuwde basketbalvelden en kleedkamers van Beekvliet komen bewonderen. Details - welke sporten (volleybal, basketbal, voetbal?) - worden nog uitgewerkt, maar we adviseren iedereen alvast in training te gaan of op zoek te gaan naar jaargenoten die zin hebben om mee te sporten. In de decembereditie van Tempora Nostra volgt meer informatie!

Oud-Beekvlieters in het nieuws

Regelmatig komt de redactie van Tempora Nostra oud-Beekvlieters van uiteenlopende schoolgeneraties tegen in persberichten uit kranten, tijdschriften, boekbesprekingen of van internetsites. De redactie beoordeelt per situatie welke informatie uit de desbetreffende publicatie wordt geselecteerd.

Oud-docente Beekvliet gaat in uitvaartzorg

In crisistijd een vaste baan opzeggen om als ondernemer verder te gaan. Dat deed Willemijn Bakx uit Liempde. Al twee keer en met succes. In 2009 zei ze haar parttime baan als docente levensbeschouwing op Gymnasium Beekvliet in Sint Michielsgestel op om haar bedrijf Memoriae goed te kunnen runnen. Vorige week zei Bakx haar tweede vaste parttime baan op bij het Jacob Roelandslyceum in Boxtel, omdat het werk niet meer te combineren viel met het bedrijf dat ze in 2012 naast Memoriae startte: Bakx Uitvaartzorg.

Toch is Bakx de laatste die zal zeggen dat het opzeggen van een vaste baan verstandig is in crisistijd. “Als je een parttime baan hebt, en je begint een eigen bedrijf, zou ik dat zo houden. Onder meer vanwege je sociale verzekeringen. Maar een uitvaartbedrijf kun je niet combineren met een vaste baan. Je kunt een begrafenis niet uitstellen omdat je moet werken.” Dus hakte Bakx de knoop door en nam afgelopen week afscheid van haar leerlingen op het Jacob Roelandslyceum.

“Ik zal mijn leerlingen enorm missen. En allerlei lessen, met quizzen en onze jaarlijkse bezoeken aan de moskee en aan de Heilig Hartkerk en mediteren in de tuin van kasteel Stapelen. Maar buiten de lessen om is er veel werk dat geen relevantie heeft.”

(...) Hoe ze op het idee kwam? “Ik werd benaderd door iemand in Liempde die wilde dat ik zijn uitvaart regelde. Ik had het nog nooit gedaan, was wel jaren uitvaartspreker geweest, maar dat had ik moeten opzeggen toen ik voor Beekvliet ging werken. Ik stemde toe, maar wilde dan wel alles regelen en dat vond hij prima. Het is precies gegaan zoals hij het wilde. In een restaurant, waar iedereen tijdens een bijeenkomst op elk gewenst moment afscheid kon nemen. Het liep perfect, maar de nacht ervoor heb ik wel wakker gelegen!”

Bron: Brabants Dagblad, 3 maart 2013

Paaspop groeit en bloeit in Schijndel

Oud-Beekvlieter Chris Seykens (1988) is al vanaf 1988 medeorganisator van het paasfestival.

(...) Van de vrijwilligers die tot dan toe Paaspop hadden georganiseerd, bleven alleen Chris Seijkens en Peter Sanders over. “We hebben elkaar diep in de ogen gekeken. Wat gaan we nu doen?” herinnert Sanders zich. Ze besloten met zijn tweeën door te gaan. Daarna werd Paaspop elk jaar een stukje groter. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 21 maart 2013, door Gerrit van den Hoven

Valentine van der Lande & TenPages

(...) Op een ruime, lichte etage aan de Herengracht in Amsterdam, tussen alle reguliere uitgevers, runt Van der Lande (1996) samen met een aantal vaste redacteuren inmiddels een goedlopend bedrijfje. In kasten staat een groot deel uitgestald van de 43 titels – van historische romans tot zwangerschapsdagboeken – die ze in de afgelopen jaren hebben helpen uitgeven. ‘Een ervaren ondernemer vertelde me voordat ik begon dat je in het derde jaar van een startend bedrijf pas echt vooruit kunt gaan kijken’, zegt Van der Lande. ‘Ik wuifde dat destijds weg in mijn enthousiasme, maar het heeft zeker ook voor ons gegolden. (...) Even is overwogen om TenPages ook beschikbaar te stellen voor crowdfunding van andere culturele projecten, maar daar zag Van der Lande, die ervaring opdeed bij de boekenafdeling van bol.com en vooral de uitgeefbranche goed kent, van af. (...)

Haar idealisme uit zich vooral in de ambitie om het publiek meer stem te geven in wat het wil lezen en het te betrekken bij de selectie van nieuw schrijftalent. De veelgehoorde kwaliteitskritiek begrijpt ze, ‘maar ik vind het ook een typische vraag uit de culturele sector zelf. Bij kunst en dan vooral bij boeken vindt men dat er vanuit ivoren torens besloten moet worden wat er op de markt komt. Ik ben het niet eens met het idee dat het publiek niet zou kunnen kiezen, dat is hooghartig om te denken. (...) Ook bestaan er uitbreidingsplannen om op TenPages.com meer advies- en begeleidingsdiensten beschikbaar te stellen voor schrijvers. Er is al een service om tegen betaling een manuscript te laten beoordelen en vorige maand gaf de site De schrijfbijbel uit, ‘voor de één miljoen Nederlanders met schrijfambitie’, waarin redacteuren van gevestigde uitgeverijen hun visie geven op het schrijven van een goed boek.

Bron: De Groene Amsterdammer nr. 16, 17-04-2013

Zeelandia-lid Tjeu van Ras krijgt ‘T-sleutel’

Onze eigen redacteur (*van het Brabants Dagblad, red.*) Tjeu van Ras (1969) zat gisteren even aan de andere kant van de tafel. Dit tot zijn eigen verbazing. “Ik ben wel een beetje verrast”, lacht de Zeelandse Tjeu. En we zetten hem niet in de krant omdat we hem nu zo’n leuke redacteur vinden, nee, Tjeu kreeg gisteravond tijdens het Royal & Jazz concert op het terrein van de Morgenzon een onderscheiding voor zijn werk bij muziekvereniging Zeelandia. Eentje die naar hem is vernoemd: de Tjeu-sleutel. “Dat was een hele eer. Tijdens mijn laatste bestuursvergadering werd het bekendgemaakt. Voor mij was het een complete verrassing. En een origineel idee. Ja, ze hebben iets heel moois bedacht voor mijn inzet”, vertelt Tjeu met een beetje (valse) bescheidenheid. Alle nieuwe leden van Zeelandia krijgen in de toekomst zo’n ‘T-sleutel’.

Na 32 jaar als bestuurslid, waarvan 16 jaar als voorzitter, neemt Tjeu van Ras afscheid van zijn bestuurstaken bij Zeelandia. “Ik ben begonnen als secretaris. Toen mocht ik nog niet meespelen, omdat ik nog muzikles volgde”, vertelt Tjeu. Die muzieklessen volgde hij op de bastuba. “Dat zit in de familie. Mijn vader speelde ook op de bastuba. Dus toen ze bij Zeelandia nieuwe muzikanten zochten, moest ik op de bas. Want tja, mijn vader kon dat ook”, grapt Tjeu.

Muzikaliteit zit wel in de familie. Niet alleen voor Tjeu was het een spannende avond. Nichtje en internationaal bekende zangeres Joyce Lou van Ras deed ook mee aan het Royal & Jazz concert in Zeeland. Het eerste optreden in haar geboorteplaats.

Toch wijst Tjeu er even op dat het niet allemaal om hem draait. “Ik heb dit niet allemaal alleen gedaan. Het is belangrijk dat je goed luistert naar elkaar en samenwerkt. Je moet samen zorgen voor een mooi geheel.”

Nieuwe voorzitter Tijs Nabuurs roemt Van Ras voor zijn gave om jonge leden te werven. “Ik vind het heel interessant hoe de jeugd zich ontwikkelt. Fascinerend. Muziek en cultuur zijn belangrijk, dus ik vind dat we de jeugd hierbij moeten betrekken”, vindt Tjeu. “Maar dat heb ik natuurlijk niet alleen gedaan”, benadrukt hij weer.

Het Royal & Jazz concert in de tent op het Morgenzonterrein was gisteren bijna uitverkocht. Zeelandia en de band van Joyce Lou van Ras speelden het concert ter ere van de gedecoreerden uit Zeeland. Tjeu kreeg hier de allereerste ‘T-sleutel’ opgespeld.

Bron: Brabants Dagblad, 30 april 2013, door Rachelle Suppers

Toon Wassenberg als gildelid medeorganisator Polendag in Boekel

Ze is pas acht maanden in Den Haag, Malgorzata Pacek, de Poolse consul in Nederland. “Ik vind het een fantastisch initiatief van het gilde om als aftrap van de Boekelse dorps- en gildefeesten een Poolse Dag te organiseren. (...) Polen komen vaak negatief in het nieuws: onderbetaling, roekeloos rijden, drankmisbruik,

weet ook de Boekelse mede-organisator Toon Wassenberg (1968) van de Poolse Dag. “Maar Nederlandse arbeidsmigranten zouden in het buitenland hetzelfde kunnen meemaken. Het is niet typisch Pools. Het negatieve beeld is niet terecht, dat moeten we ombuigen.”

Voor hem maken de Poolse mensen wezenlijk deel uit van de Boekelse gemeenschap, al is lastig vast te stellen hoeveel er precies in de gemeente wonen. “Maar naar schatting woont dertig procent van de Polen hier over 20 jaar nog. We moeten ze dus goed integreren in onze samenleving, er is vooral een taalprobleem.” (...)

Bron: Brabants Dagblad, 25 mei 2013, door Tom Vos

Het bosje van Josje (van Gennip)

Karien van Gennip (44), oud-staatssecretaris en dochter van Jos van Gennip, spreekt in Het Financiële Dagblad ook over haar vader, oud-Beekvlieter, afkomstig uit Nuenen.

Van Gennip, die staatssecretaris van Economische Zaken was in de kabinetten Balkenende 2 en 3 en tegenwoordig directeur Private Banking & Beleggen is bij ING, kiest als fotocollage niet de door Van Gogh vastgelegde locatie Roosdonckmolen of het pittoreske huisje waar de Aardappeleters is geschilderd. Ze verkiest het “bosje van Josje” dat haar grootmoeder ter gelegenheid van de geboorte van Jos, Kariens vader, in een hoek van het weiland had geplant.

“Mijn opa ging op zijn elfde van school om te werken op de boerderij van zijn ouders, mijn oma op haar dertiende. Maar ze vonden opleiding belangrijk. Mijn vader die enig kind was, ging als eerste kind studeren (op *Beekvliet, red.*), vertelt ze. Jos van Gennip werd directeur van het wetenschappelijk bureau van het CDA en Eerste-Kamerlid.

Bron: Het Financieele Dagblad, 25 mei 2013, door René Bogaarts

Wangsljm tegen de mythe

Oud-Beekvlieter Frank van der Maden (1969) gaat samen met Annelies van Bronswijk, emeritus-hoogleraar TU/e DNA-onderzoek doen om de afkomst van inwoners te bepalen.

(...) Uitgangspunt is een lijst met zo’n 130 achternamen van mensen die rond 1650 in Zeelst of Meerveldhoven – toen samen één parochie – woonden of er hun kinderen lieten dopen. (...) Zij gaan na of die persoon in een ‘rechte lijn’ te herleiden is naar de lijst uit 1650. (...) “Met veertien vrouwelijke en veertien mannelijke afstammelingen gaan we verder”, vertelt Frank van der Maden, voorzitter van de heemkundekring. “Hen, en een aantal van hun nakomelingen, vragen we wangsljm af te staan.” (...)

Bron: Eindhovens Dagblad, 31 mei 2013, door Olga van Lierop

Oud-Beekvlieter Leendert Spijkers glimt van trots

Er klinkt tromgeroffel en trompetgeschal als de vier Oirschotse gilden de kerk binnenkomen. Pastoor Leendert Spijkers (1964) glimt van trots. “Vandaag krijgt onze kerk een lintje, een pauselijke onderscheiding”, zegt Spijkers. De Franse geestelijke André Dupuy, de vertegenwoordiger van de Heilige Stoel in Nederland, spreekt deze zondagochtend het pauselijk decreet van verheffing uit waardoor de gotische Sint-Petrus Bandenkerk de eerste basiliek van Zuidoost-Brabant wordt. (...) Luid applaus klinkt er als (...) Hurkmans de ‘versierselen’ toekent die horen bij de rector van een basiliek. Voortaan mag hij een zogenaamde mozetta dragen, een ceremonieel schouderstuk, en een zwarte baret met rode pompoen erop. (...)

Bron: Eindhovens Dagblad, 24 juni 2013 door Pascale Thewissen

Een half dichtgeslagen achtkantige rood-gele paraplu en een gedeeltelijk vergulde eikenhouten processiestaf in de St. Petrus Bandenkerk te Oirschot bewijzen dat dit ruim vijf eeuwen oude godshuis sinds kort de titel basiliek mag voeren. (...) Hij denkt ook niet vaak processies te houden waarin de eretekenen worden meegevoerd. Spijkers ziet zichzelf vooral als een eenvoudige dorpspastoor (...) De pastoor wacht met de onthulling van een al ontworpen eigen wapen voor de kerk nog even op de goedkeuring van koning Willem Alexander.

Bron: Eindhovens Dagblad, 29 juni 2013, door Jan Keunen

Leendert Spijkers in vol ornaat als rector van ‘zijn’ basiliek.

Mijn leven na Beekvliet.

In 2007, na het slagen voor mijn eindexamen op Beekvliet, ging ik tandheelkunde studeren in Nijmegen. Een gezellige stad, fijn maar klein, waar je overal in een tel bent. Mijn lichting in Nijmegen doet mij denken aan mijn lichting op Beekvliet: iedereen had wel zijn eigen vrienden en vriendinnen, maar onderling was het ook gezellig en werd men geaccepteerd en opgenomen in de groep.

Tandheelkunde is een kleine opleiding welke zich in één gebouw bevindt. Qua grootte doet de opleiding denken aan Beekvliet. Een hoog ons-kent-ons gehalte wat tot veel gezelligheid leidt, zeker met een kroeg in de kelder voor de nodige vertier na een drukke dag. Na een leuke eerste periode van mijn studententijd ging het tóch kriebelen en was ik toe aan een nieuwe uitdaging.

In 2010 werd ik daarom Praeses van de Tandheelkundige FaculteitsVereniging: een fijne manier om anders bezig te zijn binnen het vakgebied wat je leuk vindt. Om de functie van Praeses te kunnen vervullen heb je, net als bij overige bestuursfuncties, bepaalde kwaliteiten nodig. De kwaliteiten voor Praeses zijn kwaliteiten die bij mij tijdens mijn tijd op Beekvliet reeds waren aangewakkerd, waaronder; structuur bieden, initiatief nemen en leiding geven en dat samen in een sociaal jasje gestoken, zodat de boodschap ook overkomt en geaccepteerd wordt. Ik zou niet met zekerheid kunnen zeggen dat ik deze functie met succes had kunnen volbrengen als ik tijdens mijn middelbare schooltijd niet was uitgedaagd en was geprikkeld om buiten de reguliere lessen mee te doen met activiteiten/vergaderingen en af en toe met klamme handen het woord te nemen. Internationalisering is een van de dingen waar Beekvliet in mijn tijd trots op was (en misschien wel nog steeds is). Ondanks

Gambia: Verlenen van tandheelkundige hulp in Gambia

het laten schieten van een buitenlandstage, heeft het internationale wat ik tijdens Beekvliet heb meegemaakt nog een rol gespeeld in mijn leven na Beekvliet. Tijdens mijn middelbare schooltijd ben ik met mijn ouders een aantal keer naar Gambia gegaan om te assisteren bij hun stichting wiens team tandheelkundige noodhulp verleent, of kort door de bocht: tanden trekt. Afgelopen maart was het moment daar dat ik onder toezicht van mijn vader, eindelijk zélf aan de slag mocht en daar mensen kon helpen. Het werd een onvergetelijke ervaring en naar verwachting de eerste van een reeks ervaringen met hulpverlening in een ontwikkelingsland. Ik hoop in de toekomst nog vaak met dit doel Gambia, of andere ontwikkelingslanden, te bezoeken.

Veel moois heb ik aan Beekvliet te danken. In de vijfde klas was er een uitwisseling met, in mijn geval, Zweden. Het was in spanning afwachten aan welke Zweedse scholier je gekoppeld werd. Ik werd aan 'Linnea Flink' gekoppeld. Na een aantal mailtjes voordat de uitwisseling zou beginnen, was het al duidelijk dat we het wel met elkaar konden vinden. De week in Zweden en de daarop volgende week in Nederland waren geweldig! Het was enorm gezellig en we beloofden elkaar snel weer te bezoeken. Er stond voor de aansluitende zomer een reisje gepland, welke helaas op het laatste moment door mij afgezegd moest worden. Hierna is er om de paar maanden mailcontact gebleven, maar tot een nieuwe afspraak is het nooit meer gekomen. Totdat ik afgelopen mei studievrienden ging opzoeken in Stockholm, de stad waar Linnea tegenwoordig woont. Toen we elkaar na 7 jaar weer zagen was het als vanouds: de dag vloog voorbij en we hebben aan één stuk gekletst totdat het tijd was om weer gedag te zeggen. Wie weet zien we elkaar in de toekomst nog. Het mailcontact is er in ieder geval nog altijd en is het bewijs voor de bijzondere sporen die Beekvliet achter kan laten in je leven.

Begin juli mocht ik mijn bul in ontvangst nemen. Op het feest waren 'mijn' Beekvliet-meiden Leonie, Simone, Margot, Fleurieke en Frédérique er om dit moment samen te vieren. Het was heel bijzonder om weer met de hele groep bij

Stockholm: herenigd met uitwisselingsvriendin Linnea (links)

Afstudeerbordel: nog altijd vrienden, vlnr: Leonie, Fons, Simone, Danny, Marjolein

elkaar te zijn. We zijn vriendinnen van het eerste uur en hebben nog regelmatig contact met elkaar. We hadden elkaar op dat moment een tijdje niet gezien, maar wanneer je elkaar aankijkt, weet je dat het goed zit. Je hoeft nooit aan elkaar te wennen, het is altijd als vanouds. Dat is goud waard en dat hebben we te danken aan Beekvliet en de hechte vriendschap die daar heeft kunnen ontstaan.

De meiden hadden voor mij een prachtig fotoboek gemaakt met oude foto's van 6 jaar Beekvliet. Tranen van het lachen liepen over onze wangen toen we oude klassenfoto's terugzagen en foto's van onder andere schoolfeesten, legendarische verjaardagen in de tuin bij Margot (...), 'schoolreisjes' en LSD. Op de laatste pagina stond een couplet uit het schoollied, welke zich de afgelopen jaren zeer zeker heeft bewezen:

Beekvliet hou woord, Beekvliet hou woord.

*De vriendschap van de jaren hier vergeten we nooit, vergeten we nooit,
de vrienden van de jaren hier hun geldt het oud akkoord.*

Beekvliet hou woord, Beekvliet hou woord.

Binnenkort ga ik aan de slag als tandarts in Den Bosch. Op moment van schrijven kan ik mezelf een kersverse Eindhovenaar noemen. In Eindhoven ga ik samenwonen met Fons Smits, die ik tijdens de Griekenlandreis van Beekvliet heb leren kennen en met wie ik sinds de 6^e klas van Beekvliet samen ben. Gelukkig woon in straks weer wat dichterbij de meesten van mijn Beekvliet-vriendinnen en zelfs op steenworp afstand van Margot en Simone. Allereerst zijn we nog druk bezig met klussen. Dat doe ik trouwens in een shirt van "Sanda Gymnasiet".. de Zweedse uitwisselingsschool.. Zo zie je maar weer..

Geliefd Beekvliet: hartelijk bedankt voor de mooie dingen die ik heb beleefd, op dit moment beleef en ongetwijfeld nog ga beleven.

Marjolein Hover (2007)

Hoe is het toch met....Sineke Pollmann?

Een van de eerste vrouwelijke leerkrachten op Beekvliet.

Sineke Polman

Het Nijmeegse leven is inmiddels verruild voor een woning in haar geboortestad Amsterdam. Geheel in stijl met de Westerse vooruitstrevendheid van oud-docente Duits Sineke Pollmann, moeder van 2 kinderen en inmiddels oma. Nog volop genietend van het leven, is stilzitten achter de geraniums geen optie voor één van de eerste vrouwelijke docenten op Beekvliet, die de primeur had om de allereerste werkende moeder op Beekvliet te zijn.

Hoe bent u tot uw keuze gekomen om lerares Duits te worden.

”Ik ben geboren in het hartje van Amsterdam, ging daar naar het lyceum en de universiteit. Ik wist al op de middelbare school dat ik het onderwijs in wilde. Nu moet je daarbij wel bedenken dat van de beter opgeleide meisjes van mijn generatie een heel groot deel de zorg in ging (arts of verpleging of

maatschappelijk werk) of het onderwijs. Ik heb alleen gearzeld of ik Nederlands of Duits wilde studeren.

Uiteindelijk heb ik voor Duits gekozen. Het leek me toch interessanter om meer te weten van een veel grotere literaire wereld, maar bovenal heeft mij de dramatische geschiedenis van de laatste eeuw in Duitsland en de Donaumonarchie altijd gefascineerd: de weerzin die het politieke systeem van het nazidom met het uitsluiten en tenslotte uitmoorden van medemensen oproept. Maar ook het mededogen met individuele Duitsers, die afschuwelijke ervaringen opdeden.

Ik ben in mijn studietijd een aantal keer langere tijd te gast geweest in een Duits gezin en heb in een ziekenhuis gewerkt. Dan komen die verhalen wel heel dichtbij.”

Hoe bent u als leerkracht op Beekvliet terechtgekomen?

”In 1968 begon ik met lesgeven in Beverwijk en Laren, maar in de kerstvakantie van 1969 verhuisden we naar Nijmegen en vond ik een advertentie waarin Beekvliet een vervanger zocht voor een ziek geworden docent,” legt Sineke uit. “Ik heb toen een gesprek gehad met Harrie Kapteijns en Jan van Rijnsoever, waarna ik kon beginnen.

Op school werkte net een andere jonge vrouw, Toos Clabbers, wij zijn dus min of meer samen begonnen en in september 2005 hebben we samen afscheid van de school genomen. Uiteindelijk heb ik dus 35 jaar op Beekvliet lesgegeven.”

U was destijds één van de eerste vrouwelijke docenten op Beekvliet. Hoe heeft u dat ervaren?

“Het was leuk, boeiend maar ook heel vreemd. Ik heb mijn ogen uitgekeken, deze Brabantse wereld was ik niet gewend. Ik kom uit het Westen, met een werkende moeder die carrière maakte. Brabant, en zeker een voormalig seminarie, was voor mij een andere wereld: hartelijke en aardige mensen, maar met wat andere opvattingen en gewoontes,” memoreert de oud-docente. “Ook de collega’s hebben moeten wennen, voor het eerst een zwangere lerares, die bovendien bleef werken na de geboorte van het kind bijvoorbeeld. Ik was de eerste jaren een beetje een buitenbeentje op Beekvliet, maar werd toch wel gewaardeerd. Gelukkig had ik ook vaak leuke contacten met leerlingen.

U was dus de eerste zwangere docente op Beekvliet! Hoe keken leerlingen daar tegen aan?

Glimlachend vertelt Sineke: “De eerste klassen die ik had, bestonden voornamelijk uit jongens. Dat was nog een restant van de seminarieperiode. De leerlingen zeiden niets toen ik in een zwangerschapsjurk rondliep. Ik dacht dus dat ze het wel gewoon vonden. Toen ik echter later leerlingen uit die tijd tegenkwam en ernaar vroeg, reageerden deze: “Nee! We vonden het ongelooflijk gek!” In Beverwijk zouden leerlingen heel anders gereageerd hebben, die zouden opmerkingen gemaakt hebben, die waren opener en directer. Maar de jongens uit klas 6 van Beekvliet deden dat niet, maar die schatten kwamen wel helemaal naar Nijmegen op kraambezoek!”

Had u naast les geven ook nog andere taken op Beekvliet?

“Ja, ik ben vaak mentor geweest. Eerst voor klassen, daarna ook persoonlijk mentor. Je bent dan nog meer betrokken bij een leerling. Dat vond ik één van de leukste dingen om te doen.”

Viel het afscheid van Beekvliet u zwaar?

Heel stellig antwoordt Sineke met nee. “Ach, je leeft er naar toe, dus het viel wel mee. Het was ook wel lekker om vrij te zijn. Ik heb het heel erg naar mijn zin gehad op Beekvliet. Heb er veel plezier gehad. Maar het was ook weer goed om te gaan.”

Wat mist u het meest van Beekvliet?

”Toen ik in 2005 met pensioen ging, wist ik dat ik mijn vrienden in het docentencorps zou missen, maar ik was ook blij dat het forensen afgelopen was. Op schooldagen was ik meer dan 3 uur onderweg! Het lesgeven hoefde ik nog niet te missen: mij werd een aantal keren gevraagd een docent op de Hogeschool in Leiden te vervangen. Aan het eind van mijn onderwijsloopbaan gaf ik toch nog Nederlands!”

Heeft u nog contact met (oud-)docenten van Beekvliet?

“Arnold Wintjes organiseert een aantal keren per jaar een lunchafspraak voor oud-gedienden. En als ik kan, dan kom ik uit Amsterdam er naar toe. Verder ben ik goed bevriend met Claudia van Werkhoven, oud-docente Nederlands, en onderhoud ik regelmatig contact met vakcollega Pieter Ronner.”

Wat zijn zoal de dagelijkse bezigheden van een gepensioneerde leerkracht Duitse taal?

“Ik lees veel, zorg voor mijn kleinkinderen, doe een beetje bestuurswerk, tuinier, doe af en toe een cursus en bridge,” somt Sineke Pollmann op. “Mijn kleinzoon zit in de brugklas van het Stedelijk gymnasium, zo hoor ik nog eens wat. Ik geniet enorm van mijn kleinkinderen. Twee dagen in de week pas ik op ze. Dat is geweldig leuk! Verder is het heerlijk om in het centrum van Amsterdam te wonen! De stad is zo mooi en levendig, de musea zijn geweldig, er is zo’n aanbod aan cultuur.”

U heeft in de roerige jaren 70 tegen enkele heilige huisjes aangeschopt.

“Eerlijk gezegd heb ik nooit zo op de barricaden gestaan, wel was ik gewoon een jonge vrouw uit een grootstedelijk intellectueel milieu met opvattingen die inmiddels heel gewoon geworden zijn. Die opvattingen liet ik wel horen, ook in de klas. Altijd heb ik daarbij steun gehad van mijn “mentor” Kapteijns. Ik ben natuurlijk een voorstander van vrouwenemancipatie. Kijk, ik kwam uit het Westen en was echt een kind van die tijd. In de jaren 70 was politiek ook echt een issue! En daar hield ik me dan ook mee bezig.”

“Zo was het in die tijd goed voor een aantal meisjes, dat er steeds meer leraressen bijkwamen. Net als het nu goed zou zijn als er meer mannen op de basisschool zouden lesgeven. Beekvliet is in mijn ogen dus steeds meer modern geworden, maar altijd was het een goede school, in veel opzichten.”

Bent u nog steeds zo politiek betrokken?

“Ik lees de krant goed en ‘De Groene Amsterdammer’, een tijdschrift met veel achtergrondartikelen. In de huidige politiek ben ik nog steeds geïnteresseerd, maar dan meer in het ontstaan en verloop van ontwikkelingen dan in partijbeslissingen. Ik ben ook nooit lid van een politieke partij geweest, hoewel velen dat waarschijnlijk dachten,” vertelt de oud-docente. “Ik vind tolerantie heel belangrijk, het beschermen van de rechtsstaat, het zorgen voor degenen die dat zelf niet kunnen. Waarschijnlijk zal ik wel ergens tussen de PvdA en D66 zitten.”

“In de jaren 70 was er bij veel mensen, zeker bij de twintigers en dertigers van toen, veel optimisme over de mogelijkheden om de samenleving eerlijker en rechtvaardiger te maken. De alsmaar toenemende welvaart zal daar zeker een bijdrage aan geleverd hebben. Maar dat optimisme vind je niet veel meer, er leeft naar mijn idee meer het besef dat het al moeilijk genoeg is om de verworvenheden van een verlichte samenleving overeind te houden.”

Welke persoon op Beekvliet bewonderde u het meest?

“Harrie Kapteijns,” geeft Sineke direct als antwoord. “Van hem heb ik veel geleerd. Ik mocht een aantal keren bij zijn mondelinge tentamens aanwezig zijn. Hij is me heel dierbaar. Ja, en verder heb ik veel waardering voor Wintjes en Van Rijnsoever. Arnold Wintjes denkt anders over de wereld dan ik. Maar ik heb een hoge pet op van zijn pedagogische inzichten en hij is een echte peoplemanager, laat mensen met verschillende capaciteiten tot hun recht komen. Jan van Rijnsoever, wat was dat een goeie, leuke man. Ach, ik heb zoveel leuke collega’s gehad!”

Wat is uw leukste herinnering aan Beekvliet?

“Als je er 35 jaar hebt gewerkt, kun je niet één ding noemen.” Sineke denkt even na. “Van de buitenlandse reizen heb ik bijvoorbeeld erg genoten: de Provencereis, Rome, de filmweek in Huckelhoven, Krakau, Bremen. Je bent meer betrokken bij de leerlingen.” En dan mijmerend: “Heel veel van Beekvliet is me dierbaar.”

Met dank aan Sineke Pollmann.

Mirjan Boot – de Werd (1988)

Het Beekvlietorgel opnieuw bespeeld

Op 15 juni troffen Jan van der Sangen en zijn klasgenoten Frans Jehoel, Louis Swalen en Ed Wagemakers van het eindexamenjaar 1966 elkaar in de St. Michaelskerk te St. Michielsgestel. Toen de internaatskapel van Beekvliet gesloopt werd, is het orgel naar die parochiekerk verplaatst. Jan was in de jaren 1962-1966 organist van het seminarie en het was een wens van hem het orgel nog eens te bespelen. Dat gebeurde dan ook op die 15^e juni.

Jan was al in zijn kinderjaren bevlogen van alles wat toetsen had. Het begon met het klavieraccordeon van zijn vader en broer. Via het orgel van de St. Lambertuskerk in zijn woonplaats Veghel vond hij zijn weg als begeleider van het koor en kreeg hij zijn eerste muzieklessen.

In zijn seminarietijd kwam de muziek weer op zijn pad. Toen hij het eerste jaar, op een zwoele oktoberavond rondhangend op de Kleine Cour, bij de open deuren van de kapel de organist een van de Vivaldi-transcripties van Bach hoorde spelen, was er die immense gegrepenheid en ontroering. Er was nu “geen houden meer aan”. Zijn talent werd snel ontdekt; hij kreeg orgelles van muzikleraar Thieu Lax en na een jaar werd hij de nieuwe organist van het seminarie. De eerste gang 's morgens na het opstaan was altijd van de slaapzaal naar het orgel, waar hij het zingen van het Veni Creator als algemeen ochtendgebed begeleidde. Alle gezongen missen (en die waren er vele in die tijd!) werden o.l.v. Thieu Lax

Jan van der Sangen weer achter het oude Beekvlietorgel

Jan van der Sangen met naast hem Ed Wagemakers, Louis Swalen en Frans Jehoel

met Cantoren & organist voorbereid. 's Avonds na de avondstudie in de Grote Studiezaal volgde meestal nog een run over de zg. Grote Cour, om als eerste op de orgelbank te kunnen schuiven en nog gauw, tot het avondgebed van de nonnetjes, een paar forse orgelpreludia de kapel in te slingeren. Zo was dit orgel uren per dag in gebruik. Ook had Jan in die tijd een soort Jazzband, samen met muziekvriendjes uit verschillende klassen, die bij feesten en bij het jaarlijkse Beekvliet-songfestival optrad: The Rill Brook Jazz Society. Het was een heel vrolijke club jazzliefhebbers, die in de klassen van het gymnasium na de middaglessen mocht repeteren; alles natuurlijk onder toezicht van de seminarie-prefect (een soort politiecommissaris, een niet bijster populaire man).

Na de Beekvliet-periode studeerde Jan enige jaren theologie en filosofie aan de universiteit van Nijmegen, maar hij besloot van de muziek zijn vak te maken. Hij ging studeren aan het conservatorium in Utrecht en verhuisde in 1969 naar Amsterdam waar het in de hippie-jaren allemaal gebeurde. Hij vestigde zich op een woonboot in de Prinsengracht als pianoleraar, pianostemmer en restaurateur van oude piano's en klavieren. Sinds 8 jaar organiseert hij ook regelmatig concerten vanuit het Toetsdestijds-atelier in werkgebouw Het Veem.

“Het was wel wennen, ik had al jaren geen orgel meer gespeeld, maar na vijftien minuten was het weer ‘mijn orgel’ van weleer”, aldus Jan bij het bespelen van het oude Beekvlietorgel. Hij had in een kerk in Amsterdam een paar weken tevoren wat oefengelegenheid weten te regelen. Dat was ook nodig, vooral voor de typische coördinatie op orgel van handen en voeten. Ofschoon hij naar eigen zeggen niet meer de geoefendheid had van zijn jonge jaren, klonken op 15 juni zijn favoriete stukken weer als vanouds. Ed wist Jan en de andere klasgenoten eraan te herinneren, dat hij in die seminarieperiode – gezeten naast Jan op de orgelbank - jarenlang de bladzijden van de muziekstukken moest omslaan, een feit dat in het stof van de jaren verloren was geraakt: de maestro kon zich dat niet echt meer herinneren.

Zo kwamen er meer anekdotes los, tijdens het etentje na de orgelbespeling in het roemruchte café De Zwaantjes in St. Michielsgestel. Ook gingen Louis en Jan per auto nog even zoeken naar andere zichtbare herinneringen in de buurt van het verdwenen internaatscomplex van Beekvliet. De aloude kastanjelaan aan de linkerkant van de nog wel bestaande, zeer herkenbare oude “voorbouw met torentje” – waar destijds de regent, de econoom en een aantal priesterleraren woonden – is niet meer als laan te herkennen: slechts enkele bomen bleken de tijd te hebben overleefd. De vijver bij de voormalige Engelse tuin is er nog wel. Voor de rest is alles volgebouwd met moderne woningen.

Ten slotte zijn we gaan zoeken naar het graf van Thieu Lax, die in de 60-er jaren jarenlang de muziekcultuur op Beekvliet op eminente wijze in stand hield. We vonden het in Gemonde. Hij is, volgens het grafschrift, op 65-jarige leeftijd gestorven als dorpspastoor van Gemonde.

“Hij was een goede pastoor, ook al was hij wat ‘deftig’, en zijn preken waren gelukkig niet te lang”, aldus een dorpsbewoner aan wie Louis de weg vroeg naar het graf op de nieuwe begraafplaats even buiten het dorp. Tegen de avond reden Louis en Jan weer terug naar Amsterdam. Ed en Frans hadden ‘s middags al afscheid genomen. Het was al met al een gezellige, stemmige bijeenkomst geweest, boordevol met persoonlijke herinneringen aan een reeds lang vervlogen tijd.

Jan van der Sangen (1966)

Louis Swalen (1966)

Beekvliet had klasse(n)

Op de plek van mythos, mathematica en muze
Maakte ik verder kennis met klasse(n)
Zoon van sociologe zijnde
Keek ik goed rond en bracht in kaart wat er wasse

Beekvliet bood zovele klassen
Elk jaar een ander geheel
Groepen waarin oren werden gewassen
Geleerde lessen met dikke tassen om in te passen

Beekvliet had ook klasse
Niveau, stijl, joie d'entendre
Dat was me duidelijk alrasse
Met daarin het subtiele adagium, om te lopen indepasse

Beekvliet toonde ook klassen
Sociale lagen als grond op grond
Of liever, grond *naast* grond
Want werkelijk mengen geschiedde beperkt,
Dat ware al te bont

En ik, ik bewoog heen en weer
Tussen kakkers, punk, alto, mainstream en boeren
Beluisterde hun verhalen, begreep hun beleving
En herkende een breuklijn, keer op keer

Nergens zo duidelijk als in de keus van sport
Zoals hockey vs. voetbal
Een stick, een nop; mij een biet
Van basketball zong ik het lied

Ieders nest, dat was dus een ding
Het maakte zoveel uit wat een huis aanhing
Ook al openbaarde zich de verheffing van Brabant
Van boertjes tot high tech boost
Van zandgronderig kneusje tot zakelijke keus

Dan nog keken de schillen ver
Ieder wist wel wat hem vertrouwd was
Op welk systeem zijn leven gebouwd was

Beekvliets luisterrijke leven liet me dit zien
Het kwam me van pas nadien
Ik werd sociaal cultureel bewust
En heb uiteindelijk de verbinder in mij wakker gekust

Marnix Lamers (1989)

25 Jaar Nunc Meminisse Iuvat

Het idee kwam van Arnold Wintjes. Er moest een reunistenvereniging komen op Beekvliet. In de landelijke club van rectoren zelfstandige gymnasia had hij gezien dat die vrijwel allemaal zo'n vereniging hadden en ook nog dat sommige daarvan zich lieten verleiden tot het geven van niet onaanzienlijke donaties aan hun oude school. Als seminarie had Beekvliet vroeger geen behoefte gehad aan een reünistenorganisatie. In principe kwamen de oud-leerlingen immers allemaal in het bisdom terecht en daar zagen ze elkaar voldoende. Maar oud-leerlingen van het gymnasium gingen alle kanten uit en zouden iets voor Beekvliet en voor elkaar kunnen betekenen. Maar hoe organiseer je dat? Kees Quinten vertelt hoe het sindsdien allemaal gegaan is.

Het begon met (te) veel tomatensoep

Als oud-leerling van het klein-seminarie en inmiddels als leraar ook redelijk tot het meubilair van Beekvliet te rekenen, werd ik mee voor het karretje gespannen. Ik herinner me een bijeenkomst op school, waar we met een grote voorraad tomatensoep en broodjes bleven zitten. Maar er was ook een feest bij de Drie Zwaantjes ter gelegenheid van 10 jaar nieuwbouw, waar we zo'n honderd oud-leerlingen verwachtten, maar waar er drie keer zoveel op af kwamen. "Iedereen" wilde wel lid worden van een reünistenclub, maar over een zorgvuldige administratie hadden we nog niet nagedacht.

En toen werd het serieus

Er kwam een werkgroep, en op 4 juni 1988 werd een voorlopig bestuur gekozen met Pieter Paul Nabben als voorzitter en Maarten van Rooij als secretaris. Een commissie hield zich bezig met het verzamelen van adressen. In september waren er conceptstatuten en in november volgde een brief aan de leden. En vanaf dan bestaat de huisstijl waar we nog steeds mee werken. Volgens de brief zijn er 350 leden. Hen wordt gevraagd de contributie, een tientje, over te maken.

Start van Tempora Nostra

In april 1989 verschijnt de eerste editie van Tempora Nostra, het informatie- en contactblad voor de reünisten. Het bestuur vormt tevens de redactie en schrijft, samen met rector Wintjes, het grootste deel van de teksten. Op de eerste Jaarvergadering, zaterdag 3 juni 1989 werden de statuten definitief vastgesteld en het bestuur gekozen: Pieter Paul Verbeek als voorzitter, Frank van Rooij als secretaris, Nicole van Tuel als penningmeester en Elbert Hanhart en Maarten van Rooij als lid. Kees Quinten was vanaf de oprichting de verbindingsman tussen Gymnasium Beekvliet en anderzijds het NMI-bestuur en de redactie van Tempora Nostra. Reünistenvereniging.

Opening van de reünie in 1990 in de Aula.

De eerste reünie in 1990

In januari 1990 verschijnt de uitnodiging voor de reünie van 28 april, bij gelegenheid van het 175-jarig bestaan van de school, met een ontvangst, borrel, buffet en feest in manege “de Aula”. Er was een middagprogramma op Beekvliet dat in het teken stond van de Gijzelaarstentoonstelling die opgezet werd door Frans Brouns, Jan Lurinks en Jan Roelofs. De voorbereiding had heel wat voeten in de aarde. Zelf een toiletwagen geregeld, maar die was in de winter kapotgevroren en lekte als een mandje. Elke manege heeft wel een stukje houten vloer, maar wij hadden half Brabant doorzocht om voldoende harde ondergrond te hebben voor ons feest. En een feest werd het, voor de 950 deelnemers.

In 1990 nemen Elbert Hanhart en Pieter Paul Nabben afscheid van het bestuur, Janine Cooijmans en Peter van den Broek treden toe en Maarten van Rooij wordt voorzitter. In 1991 komt Margot Jansen in het bestuur.

Steeds meer activiteiten

In het begin van de jaren '90 wordt een groot aantal activiteiten georganiseerd: heruitgave van het boek van Knippenberg “150 jaar Kleinseminarie Beekvliet”, organisatie van een volleybaltoernooi in Den Haagakker in Boxtel, films uit de jaren 1974 tot 1990 worden op video uitgebracht, Willie Knippenberg houdt een tweetal lezingen over Pompeii en Ostia en over de Romeinen en hun daden in Noord-Brabant.

Bij het lustrum in 1995 vindt de reünie plaats in de Orangerie in Den Bosch, omdat het niet mogelijk bleek deze in Sint-Michiëlsgestel te organiseren. Ruim 750 reünisten waren aanwezig. De akoestiek was slecht, het feest was geweldig.

Vernieuwde redactie Tempora Nostra

Intussen was in mei 1995 de redactie van Tempora Nostra vrijwel geheel vernieuwd met Peter van Overbruggen als redactievoorzitter en Tjeu van Ras als eindredacteur. Daarnaast bestaat de redactie uit: Karin Aben, Florine Koning, Jan Lurinks, Maarten van Rooij en Peter van den Broek. Naast bijdragen van oud-leerlingen en over jubilea op Beekvliet wordt er meer met vaste rubrieken gewerkt: Het leven na Beekvliet, Personalia, O tempora, O mores over de oude mosboekjes van het internaat, de Milieucolumn van Toon Verdonk en de rubriek van Arnold Wintjes over (buiten)schoolse zaken. Tempora Nostra verschijnt in plaats van twee maal voortaan drie maal per jaar en nog steeds met een hoog gemiddelde van 40 goed gevulde pagina's en bij elke reünie stelt de redactie een bijzondere lustrumuitgave samen in groot formaat.

Een kortstondige dip

In de jaren na 1995 loopt het ledenaantal geleidelijk terug tot circa 350. Met steun van Beekvliet worden in 1998 2000 oud-leerlingen aangeschreven met een oproep om lid te worden. Langzaam loopt het aantal leden op tot 550, waarna het zich stabiliseert. Tijdens de Jaarvergadering van 1998 treden Peter van den Broek, Margot Jansen, Frank van Rooij en Nicole van Tuel terug als bestuurslid. Maarten van Rooij blijft aan als voorzitter, Jan van Rijnsoever – inmiddels met de VUT – wordt secretaris, Kees Quinten penningmeester. Het bestuur wordt uitgebreid met Thijs Braam en Francis Dix, die in 2000 Maarten van Rooij opvolgt als voorzitter.

Het lustrumthema in 2000 vroeg aandacht voor het bedoelde en onbedoelde rendement van de klein – seminaries in het katholieke zuiden van Nederland. Professor Peter Nissen, cultuur- en kerkhistoricus in Nijmegen, hield een lezing als inleiding op een discussie met oud-leerlingen. Ongeveer 750 reünisten bezochten Beekvliet en later het feest in de Huif. Het bestuur wordt in 2002 uitgebreid met Babs Donders en in 2003 met Benedicte Sam.

Professor Peter Nissen in tijdens zijn rede in 2005

Gijzelaarstentoonstelling op gymnasium Beekvliet bij de reünie in 1990. Vlnr: Jan Lurinks, Mgr Jan Bluijssen, Frans Brouns, Ad Smits.

Op 19 juni 2004 wordt een sportdag voor oud-leerlingen georganiseerd bij het afscheid van Sjef Smolders als conrector. Volleybal, basketbal, atletiek en zelfs touwtrekken en de Beekvlietloop met als afsluiting een barbecue.

Van 900.....

In 2005 bestond Beekvliet 190 jaar. Ruim 900 oud-leerlingen bezochten de reünie. Het dagprogramma was op Beekvliet met gastlessen van Frans van Weert, Karel Ditvoorst, Iet Dijkshoorn en Jos Princee en een voordracht van oud-rector Wintjes “Beekvliet en de rest van de wereld in de jaren 1970-2005”, waarvoor zoveel belangstelling was dat deze twee keer gehouden moest worden. 's Avonds werd de Huif een uitbundige verzamelplaats voor oud-Beekvlieters.

In 2006 werd de Archiefcommissie opgericht, met als doel zoveel mogelijk gegevens van Beekvliet voor het nageslacht te bewaren. Begonnen werd met het fotoarchief van Beekvliet te inventariseren en te digitaliseren. Op 2 juni 2006 overleed Jan van Rijnsoever, secretaris van NMI. Altijd duidelijk aanwezig op de bestuursvergaderingen met zijn kennis van Beekvliet, zijn anekdotes over oud-leerlingen en leraren, en zijn warme belangstelling voor iedere oud-Beekvlieter die de revue passeerde.

In 2007 worden Lia Huijberts en Sjef Smolders bestuurslid. Na het afscheid van Francis Dix fungeert Sjef als voorzitter ad interim. In 2009 stopt Benedicte Sam en treden Patrick van Aarle en Martijn van Hulsten aan als bestuurslid.

...naar meer dan 1000 reüniebezoekers

Meer dan 1000 oud-leerlingen bezochten de reünie van 2010. 's Middags op Beekvliet met een tentoonstelling van oude Beekvlietfoto's en de presentatie van het schetsboek "Beekvliet, mijn school" van Jan Lurinks. Gastlessen werden verzorgd door Miek Scheffers, Theo Bressers, Sineke Pollmann en Arnold Wintjes. Het programma "Klasgenoten" trekt tweemaal een volle zaal. Eerst de jaren '70 met presentator Jan Goossens, later de jaren '90 gepresenteerd door Patrick van Aarle. Op naar het buffet in de Huif en daarna het feest. Het is warm, het is druk, er is veel geluid, maar bovenal het is gezellig.

In 2012 wordt Martijn van Hulten voorzitter en stopt Lia Huijberts met het bestuur. Zij wordt in 2013 opgevolgd door Dimphy van den Heuvel.

Op naar 2015

Inmiddels zijn de voorbereidingen voor de reünie van 2015 in volle gang. Beekvliet bestaat dan 200 jaar. Er komt een website, er komt een boek, er komt een film. Een voorbereidingsgroep met Marc Heijmans, Ellen van Kempen, Cees ter Stege en Thijs Braam presenteert zijn plannen tijdens de Jaarvergadering van 2012. Op 15 juni 2013 is een groot aantal vrijwilligers op Beekvliet aanwezig voor de kick-off van de nieuwe website: (Beekvliet200.nl). Wie volgt?

Kees Quinten (1967)

Kascontrole

Het bestuur van NMI is op zoek naar één of twee personen die plaats willen nemen in de kascontrolecommissie, die eenmaal per jaar de financiën controleert. Kost weinig tijd (één avond per jaar). Vrijwilligers kunnen zich melden bij de penningmeester, Patrick van Aarle, via p.vanaarle@gymnasiumbeekvliet.nl.

Nieuw bestuurslid NMI stelt zich voor...

Dimphy Bolscher-van den Heuvel behaalde in 1985 haar gymnasiumdiploma op Beekvliet. In juni jongstleden werd zij benoemd tot lid van het bestuur van de reinistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat. Sindsdien is zij actief geweest met het opzetten van het netwerk van jaar-contactpersonen die zullen helpen bij de voorbereidingen van Beekvliet-200-jaar. Ook komende jaren zal de organisatie van B200 en de communicatie met de contactpersonen een van haar taken in het bestuur zijn. We stellen ons jongste bestuurslid graag aan jullie voor.

Beekvliet was nooit uit mijn gedachten maar op dit moment sta ik er weer met beide benen middenin. En dat voelt goed. De woorden uit het Beekvlietlied hebben in de loop van de afgelopen 30 jaar voor mij echt betekenis gekregen. En als ik daarover nadenk is dat altijd met een positief en warm gevoel. Ik vond het dus heel leuk dat Martijn van Hulsten begin dit jaar aanbelde om me te vragen als bestuurslid. En ondanks (zoals bij de meesten van ons) een drukke werk- en privé-agenda heb ik daar enthousiast 'ja' tegen gezegd.

Dimphy Bolscher-van den Heuvel

Maar waar we zullen ankeren dat weten we niet....

Inmiddels ben ik volledig tegen mijn verwachtingen van destijds in “verankerd” in Sint-Michielsgestel. Sinds acht jaar zijn we terug in deze vertrouwde omgeving omdat dit voor ons werk een centrale plaats is en we het een prettige, veilige, mooie plek vinden om te wonen en onze kinderen te laten opgroeien. Dit heeft er ook toe geleid dat (vanaf aankomend schooljaar) drie van onze kinderen op Beekvliet zitten (en één nog op de basisschool), en dan wandel je automatisch terug in je herinneringen.

Verleden tijd verglijdt zo licht in herfst van goud....

Mijn tijd op Beekvliet was er een van hard studeren maar vooral van een warm bad met leuke en goede leraren, een relaxte maar ook ambitieuze sfeer en fantastische ervaringen en vriendschappen. Zeker nu onze kinderen daar studeren zie ik de waarde van deze dingen die toen heel vanzelfsprekend leken. Voor mij een hele goede basis om vol vertrouwen het echte leven in te gaan. Na Beekvliet ben ik naar Nyenrode gegaan om daar Bedrijfskunde te studeren, eerst het BBA en enkele jaren later het MBA. Voor mij was het altijd wel duidelijk dat ik in het bedrijfsleven wilde gaan werken. Na een jaar wonen en werken in Zwitserland ben ik bij KLM in dienst gegaan en heb ik daar verschillende marketingfuncties gehad. Vervolgens heb ik jarenlang samen met oud-Beekvlieter (ook '85) Maartje van Osch ons eigen onderzoek en adviesbureau KidWise in Amsterdam gehad. Na de verkoop van het bureau hebben we met ons gezin 3 jaar in Kuala Lumpur gewoond en na terugkeer zijn we 8 jaar geleden in ‘Gestel’ gaan wonen. Sindsdien ben ik actief in Executive Search en bemiddel ik voor directieposities in het bedrijfsleven.

De vriendschap van de jaren hier vergeten we nooit....

Mijn Beekvlietvriendschappen van het afstudeerjaar 1985 zijn na Beekvliet heel belangrijk voor mij gebleken. Een aantal van mijn jaargenoten zijn nog steeds een van mijn beste vriendinnen en vrienden met wie ik lief en leed deel. Anderen zie ik minder vaak maar als we elkaar zien pakken we de draad heel gemakkelijk weer op. Nog vaak denk ik terug aan de mooie Beekvlietreizen en de Spanjereis die we met een deel van ons jaar maakten na het afstuderen. 1985 was een goed jaar en een mooie basis voor vriendschappen en contacten.

Tijdens de reünies van de laatste jaren kon je weer een beetje die sfeer proeven. En tijdens de aftrap van Beekvliet200 op 15 juni jl. voelde je die band –ook tussen oud-Beekvlieters uit verschillende jaren- zeker weer. Herkenning, respect en interesse voor elkaar, en vooral veel plezier. In de paar maanden dat ik nu in het bestuur zit heb ik alweer zóveel boeiende oud-Beekvlieters ontmoet en me gerealiseerd dat het een mooie en vaak hechte groep mensen is die samen veel kan bereiken. Het hoogtepunt hiervan wordt natuurlijk de viering van Beekvliet-200-jaar in oktober 2015. Ik vind het heel leuk om een

De eindexamenklas van 1985

bijdrage te kunnen leveren aan dit fantastische evenement! Deels omdat ik Beekvliet dank verschuldigd ben voor een stevige basis in mijn leven. En vooral omdat ik er enorm naar uitkijk om met alle 85-ers en andere bekende gezichten goede herinneringen op te halen en heerlijk bij te praten. Tot dan, of eerder tijdens de voorbereidingen!

Dimphy Bolscher-van den Heuvel (1985)

(ps: 1985: zorg er met mij en Paul van Hoof voor dat ons jaar de komende tijd de banden aanhaalt op de B200-website en het hoogste aantal bezoekers heeft tijdens de reünie in 2015!!!; niemand van jullie mag ontbreken; mail of bel me als jij graag een bijdrage wilt leveren).

Verslag jaarvergadering Nunc Meminisse Iuvat, 18 juni 2013

De jaarvergadering 2013 van NMI begint met een verrassing van Kees Quinten: hij trakteert alle aanwezigen op een appelflap, omdat de reünistenvereniging dit jaar 25 jaar bestaat!

Het verslag van de jaarvergadering van 12 juni 2012 wordt ongewijzigd vastgesteld. Het financieel jaarverslag 2012 werd eveneens ongewijzigd goedgekeurd. Het batig saldo over het verslagjaar 2012 bedroeg € 816,35. Dit is lager dan in voorgaande jaren, omdat in 2012 nog diverse kosten over 2011 betaald zijn en er relatief veel incidentele betalingen waren zoals omslagen voor Tempora Nostra, briefpapier en enveloppen. In 2012 is € 7300 aan contributie ontvangen; 584 leden. Het bestuur besluit maximaal € 15000 als lening beschikbaar te stellen aan Stichting B200.

Er is een vacature in de kascontrolecommissie. Vrijwilligers kunnen zich melden bij de penningmeester: p.vanaarle@gymnasiumbeekvliet.nl.

Lia Huijberts stopt als bestuurslid, in verband met een te groot aantal andere activiteiten. Als ze in de toekomst weer meer tijd heeft, is ze wellicht weer beschikbaar. Lia wordt bedankt voor haar jarenlange medewerking. Dimphy Bolscher-van den Heuvel is door het bestuur kandidaat gesteld om Lia op te volgen. Dimphy heeft inmiddels al een paar maanden meegedraaid en daarin met name al veel betekend in het kader van Beekvliet200: ze heeft al een indrukwekkende lijst aan jaarcontactpersonen weten te realiseren. Dimphy wordt door de vergadering benoemd tot bestuurslid.

Er wordt teruggekeken op het jaar 2012 (en het begin van 2013): de nieuwe NMI-prijs bij de diploma-uitreiking (uitgereikt aan Sietske van Nassau (2012)) was een succes en wordt binnenkort voor de tweede maal uitgereikt, ditmaal aan Hugo van der Heijden (2013). Daarnaast zijn er in 2012 en het begin van 2013 vooral veel activiteiten ontplooid op het gebied van het aanstaande lustrum, het 200-jarig bestaan van Beekvliet:

- De Stichting B200 is opgericht op 17 mei 2013
- Er zijn al diverse interviews gehouden door Cees ter Stege in het kader van het aankomende jubileumboek.
- De (eerste) filmtrailer van Ellen van Kempen is een groot succes, maakte veel indruk.
- De website beekvliet200.nl is in de lucht en wordt op korte termijn getest om onvolkomenheden weg te werken. Reacties: positief!
- Op al deze gebieden zijn op de kickoff-dag (15 juni) vrijwilligers gevonden of genoemd om verder te komen. Nu verder!

- Financieel: de 'sponsorcommissie' komt snel bijeen om ook dit op poten te krijgen, is nog een belangrijke factor!
- De school gaat ook bijdragen: er is een commissie benoemd; de rector heeft ook aangegeven samen op te willen trekken in programma en in Stichting B200.

Het komende jaar zal dan ook vooral in het teken staan van het verder ontwikkelen van alle lustrumactiviteiten. Het binnenhalen van voldoende financiële middelen is daarbij belangrijk.

Verder worden er voorbereidingen getroffen om, als prelude op de daadwerkelijke reünie van 2015, een sporttoernooi te organiseren in het voorjaar van 2014, waarbij sportieve oud-Beekvlieters de nieuwe basketbalvelden en kleedkamers op Beekvliet kunnen bewonderen.

Patrick van Aarle (1993)

Personalia

Getrouwd

Op 11 mei zijn getrouwd Barry van den Heuvel (2005) en Marije Haverhals.
Op 15 juni zijn Maaïke Stolte (2004) en Maarten Keijsers getrouwd.

Geboren

Op 15 april is geboren Valerie, dochter van Vanessa Nijweide (1990) en Marcel Bekkenk, zusje van Marijn en Hugo.

Afgestudeerd

In juli 2012 is Max van Kaathoven (2006) afgestudeerd aan de masteropleiding Sociale Psychologie van de Universiteit Utrecht.

Op 20 februari is Luuk Heijmans (2006) afgestudeerd aan de masteropleiding Applied Physics van de TU Eindhoven.

Op 4 april is Tim Schelle (2006) afgestudeerd aan de masteropleiding Bouwkunde (afstudeerrichting Vastgoedbeheer) van de TU Eindhoven.

In juni is Carlo Siemons (2006) afgestudeerd aan de bacheloropleiding Krijgswetenschappen van de KMA te Breda.

In juni is Bart Lutters (2010) afgestudeerd aan de bacheloropleiding van het University College Utrecht.

Begin juli is Marlous Beyer (2009) afgestudeerd aan de masteropleiding Orthopedagogiek van de Universiteit Utrecht.

Op 5 juli is Marjolein Hover (2007) afgestudeerd aan de masteropleiding Tandheelkunde van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Op 9 juli is Jeroen van Uden (2008) afgestudeerd aan de bacheloropleiding Small Business en Retail Management van de Hogeschool Arnhem/Nijmegen te Nijmegen.

Gepromoveerd

Op 5 juni is Miriam Hoven-Gondrie (1996) aan de Rijksuniversiteit Groningen gepromoveerd in de Medische Wetenschappen, op een onderzoek getiteld “Soft-tissue sarcomas of the extremities: aspects of survival and long-term results of isolated limb perfusion.”

Afscheid

Op 23 augustus heeft Kees Wintermans (1971) afscheid genomen van Beekvliet. Kees was vanaf 1985 docent Katechese/Levensbeschouwing en is ook nog een aantal jaar docent Maatschappijleer geweest.

Onderscheiden

Op 5 juli is Martin van Hastenberg (1988) benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Hij ontving deze koninklijke onderscheiding voor zijn diverse vrijwilligersactiviteiten in zijn woonplaats Nijnsel (e.o.), waaronder 25 jaar vrijwilliger en voorzitter van kindervakantieweek De Zevensprong.

Sport

Olaf van den Bergh (2011) heeft begin juli bij het NK Atletiek voor junioren in Eindhoven de Nederlandse titel behaald op de 400 meter, in een persoonlijk record van 47,92 seconden.

Tristan Tulen (2009) heeft begin juli de derde plaats behaald op de Universiade in Kazan, Rusland, op het onderdeel schermen.

Overleden

Op 4 april overleed op 73-jarige leeftijd Jan van der Donk. Jan was van 1984 tot 2000 als conciërge aan Beekvliet verbonden, waarbij hij zich vooral bezig hield met het onderhoud van de school.

Oud-bisschop Tiny Muskens is op 17 april 2013 op 77-jarige leeftijd overleden. Muskens werd in 1935 geboren in het Brabantse dorpje Elshout, volgde het kleinseminarie in St. Michielsgestel en het grootseminarie in Haaren. Op 16 juni 1962 werd hij door Mgr. Bekkers tot priester gewijd. Na zijn promotie in Nijmegen werd hij in 1970 secretaris van de Indonesische bisschoppenconferentie. Acht jaar later verhuisde hij naar Rome, waar hij rector werd van het Nederlands college, de vertegenwoordiging in Rome van de Nederlandse bisschoppen. Hij werd in 1994 aangesteld als bisschop van Breda. Muskens nam in 2008 ontslag om monnik

te worden. Na zijn uitvaart, waarbij ook de oud-bisschoppen Ernst van Breda en Bluijssen van Den Bosch aanwezig waren, is Tiny Muskens bijgezet in het familiegraf in zijn geboortedorp Elshout.

Op 21 april 2013 is overleden de hoogerwaarde heer J. van Eijndhoven, ere-kanunnik van het kathedraal kapittel en emeritus-directeur van het Instituut voor Doven te Sint- Michielsgestel. Jan van Eijndhoven werd geboren te Netersel op 12 februari 1927, was leerling van Beekvliet van 1940 tot 1946 en werd priester gewijd op 7 juni 1952. In dat jaar werd hij benoemd tot kapelaan van de Sint-Caeciliaparochie te Veldhoven. In 1955 volgde zijn benoeming tot leraar aan het Instituut voor Doven. In 1963 werd hij daar adjunct-directeur en in 1966 directeur. Hij vervulde laatstgenoemde functie tot zijn emeritaat op 1 juli 1991. In 1980 werd hij benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Vanaf 1987 was hij kanunnik van het kapittel. Na zijn terugtreden in 2002 werd hij in 2007 benoemd tot ere-kanunnik.

Op donderdag 8 augustus 2013 is oud-bisschop Jan Bluysen op 87-jarige leeftijd overleden. De op 10 april 1926 in Nijmegen geboren Bluysen heeft in totaal zo'n 12 jaar op Beekvliet doorgebracht. In 1938 arriveerde hij in Sint-Michielsgestel op het seminarie. Tussen 1942 en 1944 bracht, omdat Beekvliet gijzelaarskamp geworden was, twee studie jaren in Son door. Na het groot-seminarie Haaren en zijn priesterwijding in juni 1950 volgde een kapelaansperiode van 2,5 jaar in Veghel, waarna hij vice-prefect (surveillant) werd op Beekvliet (januari 1953 - zomer 1954). In augustus 1954 begon hij aan zijn vervolgstudie theologie in Rome, met specialisatie mystiek en ascese. Hierna keerde hij in 1957 weer terug naar Beekvliet, nu in de functie van geestelijke directeur (rector spiritualis). In oktober 1961 werd hij door paus Johannes XXIII benoemd tot hulpbisschop van Den Bosch met als speciale taak de zorg voor de toekomstige priesters en de liturgie. Van 1966 tot 1984 was Bluysen de achtste bisschop van Den Bosch als opvolger van Mgr. Bekkers. Na zijn terugtreden als bisschop woonde hij in het klooster Mariënborg in Den Bosch.

Heeft u zelf iets te melden voor deze rubriek?

Laat het ons weten op reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl.

Aan alle oud-Beekvlieters die afstuderen: laat het gerust weten aan de redactie van Tempora Nostra (reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl) of aan het decanaat van Gymnasium Beekvliet (decaan@gymnasiumbeekvliet.nl). Oud-Beekvlieters die (gaan) promoveren worden zelfs van harte uitgenodigd een exemplaar van hun proefschrift naar Beekvliet te sturen – indien mogelijk bezoekt dan zelfs een vertegenwoordiger van de school de promotieplechtigheid. We blijven graag op de hoogte!

Colofon

Tempora Nostra is het blad van de reünistenvereniging Beekvliet, Nunc Meminisse Iuvat. Het verschijnt drie keer per jaar en wordt verspreid onder de leden van de vereniging, sponsors en op Beekvliet.

Bijdragen kunt U per e-mail sturen naar het redactieadres.

De redactie beslist over plaatsing van bijdragen en ze behoudt zich het recht voor om stukken in te korten.

Het volgende nummer van Tempora Nostra verschijnt in december 2013. De kopij daarvoor dient voor 1 november 2013 binnen te zijn.

De redactie bestaat uit: Jan Lurinks (1952), Kees Quinten (1967), Peter van Overbruggen (1967) (redactievoorzitter), Tjeu van Ras (1969) (eindredactie), Mirjan Boot – de Werd (1988) en Patrick van Aarle (1993).

Redactieadres:

Kopij, berichten, adreswijzigingen en informatie voor de rubriek Personalialia sturen naar: reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Opmaak/vormgeving : Studio Blik, Jacqueline Hafkenscheid, Ruwenbergstraat 12a Sint-Michielsgestel

Oplage: 750

Tempora Nostra digitaal

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie, zoals dat vermeld staat in het colofon. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.

Informatie over Beekvliet en reünistenvereniging: www.gymnasiumbeekvliet.nl

Naam incassant	: Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat (NMI)		
Adres incassant	: Gymnasium Beekvliet, Beekvlietstraat 4		
Postcode incassant	: 5271 SM	Woonplaats incassant	: SINT-MICHIELSGESTEL
Land incassant*	: Nederland	Incassant-ID	: NL14ZZZ402190290000
Kenmerk machtiging	:		

Door ondertekening van dit formulier wordt u lid van en geeft u toestemming aan Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat (NMI) om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven wegens de jaarlijkse contributie van NMI en uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van Reünistenvereniging NMI

Als u het niet eens bent met deze afschrijving, kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Naam	:		
Adres	:		
Postcode	:	Woonplaats	: .....
Telefoon	:	E-mailadres	: .....
Examenjaar	:	Studierichting	: .....
		Beroep	: .....
Rekeningnummer [IBAN]	:		
		Bank Identificatie [BIC]**	: .....
Plaats en datum	:		
		Handtekening	: .....

* Hooft alleen ingevuld te worden als het land niet Nederland is.

** Geen verplicht veld bij een Nederlands rekeningnummer.

